

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206907
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6714206907.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne P. Ľ. Q., H. XX.XX.XXXX, R. C. D. V. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenej AK Dlhopolec s.r.o., IČO: 36 867 306, so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, proti žalovanému S. P. Q. Q., S., H. XX.XX.XXXX, R. C. D. V. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenému JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, IČO: 378 946 92, so sídlom Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, o vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu, takto

rozhodol:

I. Súd v y l u č u j e žalovaného z užívania nehnuteľností vedených Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcich sa v okrese Zvolen, v obci Lieskovec, v katastrálnom území Lieskovec:

H. F. Č.. XXX

- stavby - rodinného domu súpisné číslo XXX S. H. S. Č. XXX/X
- stavby - dvojgaráže súpisné číslo XXX S. H. S. Č. XXX/X
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 704 m², záhrada
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, X. výmere 73 m², zastavaná plocha a nádvorie
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 135 m², zastavaná plocha a nádvorie
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 19 m², zastavaná plocha a nádvorie
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 42 m², zastavaná plocha a nádvorie
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 63 m², zastavaná plocha a nádvorie
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX/X, o výmere 103 m², zastavaná plocha a nádvorie na LV č. XXX
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX, o výmere 846 m², záhrady
- pozemku - parcely registra "C" S..Č.. XXX, o výmere 150 m², zastavaná plocha a nádvorie.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Zvolen náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 12.05.2014, ktorá bola doručená súdu dňa 14.05.2014, domáhala voči žalovanému vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu nachádzajúceho sa na D. V. Č.. XXX/XX, F., T. S. K. Č. XXX, H. F. Č.. XXX S. X. F., postavenom na pozemku č. CKN 283/3 (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“), keď navrhla priznať i nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 04.04.2014 doručila Okresnému súdu Zvolen návrh zo dňa 31.03.2014 na rozvod manželstva so žalovaným a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode manželstva. Návrhu bola pridelená Sp.zn. 13P/13/2014. Ako podstatnú

príčinu rozpadu manželstva uviedla mimoriadnu a bezdôvodnú žiarlivosť žalovaného na každé svoje konanie. Žalovaný svojou neopodstatnenou žiarlivosťou ju už dlhú dobu psychicky týra a bezdôvodne mimoriadne agresívne fyzicky napáda. Podozrieva ju, sleduje, s ktorými osoba sa stretáva, kontroluje jej telefonáty a správy. Od roku 2006 jej vulgárne nadáva, uráža ju, fyzicky napáda a to aj pred mal. deťmi. Uznesením Sp.zn. 13P/13/2014-56 zo dňa 14.04.2014, ktoré bolo vydané v rozvodovom konaní Okresným súdom Zvolen, súd predbežným opatrením nariadil žalovanému, aby nevstupoval dočasne do predmetnej nehnuteľnosti, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Súčasne jej uložil povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podať na súde návrh na vylúčenie žalovaného z užívania predmetnej nehnuteľnosti. Uvedené konanie žalovaného bola nútená v roku 2008 oznámiť orgánom činným v trestnom konaní, keď ohľadne jej oznámenia je vedené konanie u Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície vo Zvolene pod ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008. Hrubé a vulgárne chovanie žalovaného voči nej pokračovalo aj v ďalších rokoch, pretože žalovaný ju naďalej psychicky týral, hrubo a vulgárne jej nadával, viackrát ju fyzicky napadol. Z týchto dôvodov bola nútená na krátky čas sa odsťahovať aj s mal. deťmi zo spoločnej domácnosti, a to ku svojim rodičom. Mimoriadne agresívne chovanie žalovaného voči nej sa odohrávalo často aj pred očami mal. detí. Agresivita žalovaného voči nej ako matke mal. detí mimoriadne negatívne vplyva na psychiku mal. detí, a to predovšetkým na staršieho syna. Žalovaný ju aj v súčasnej dobe psychicky týra, uráža, ponižuje, agresivita žalovaného vyústila do takej intenzity, že bola nútená ďalšie toto konanie žalovaného dňa 22.03.2014 opätovne oznámiť orgánom činným v trestnom konaní. Ohľadne jej oznámenia je vedené konanie pred OO PZ SR Zvolen pod Sp.zn. ORPZ-ZV-OPP3-364/2014. Žalovaný svoje agresívne chovanie voči nej má i pred mal. deťmi pochádzajúcimi z manželstva, čím sa v domácnosti vytvára mimoriadne napäté prostredie, ktoré veľmi negatívne vplyva na staršieho syna, pretože jeho zdravotný stav sa aj pod vplyvom napätého prostredia v domácnosti neustále zhoršuje. V dôsledku ťažkej choroby staršieho syna sa celodenne o neho stará, nie je zamestnaná. Poberá peňažný príspevok v sume 233,36 Eur mesačne za opatrovanie.

2. Žalovaný žalobu považoval za nedôvodnú, neopodstatnenú, ktorá sa zakladá na nekorektných a vykonštruovaných tvrdeniach. V súvislosti so žalobou žalobkyne treba poukázať na závery uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 17CoP/43/2014-84 zo dňa 11.06.2014. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne v žalobe, ktoré sa viazali na trestné konanie z roku 2008, v tomto smere poukázal na rozhodnutie Okresnej prokuratúry Zvolen Sp.zn. 1Pv/460/2008 zo dňa 14.06.2010. V rámci tohto konania bolo mimo iného skúmané aj to, či sú tvrdenia žalobkyne pravdivé, bola skúmaná jej osobnostná štruktúra, duševný stav, keď z dôkazov vykonaných vo vyšetrovacom konaní bolo zistené, že žalobkyňa trpí úzkostnou depresívnou poruchou, sú u nej prítomné rôzne zmeny nálad a podobne, pričom tento stav nebol spôsobený a vyvolaný žiadnou traumatizáciou, žiadnym konaním z jeho strany. To znamená, že závery tohto trestného konania sú jednoznačne v jeho prospech. Tak isto v jeho prospech je i rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 17CoP/43/2014-84 zo dňa 11.06.2014. Poukázal na to, že ak by malo dôjsť k zásahu v zmysle hmotnoprávneho ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z jeho strany by muselo ísť o konanie takej vážnej intenzity, takého vážneho nebezpečenstva, ktoré by presahovalo jeho ústavné garancie, ako je právo vlastníť, ako je právo bývať, a ako je právo osobnej slobody. Skutočný dôvod, pre ktorý žalobkyňa podala predmetnú žalobu sa dá využiť i z tvrdenia, že rodinný dom bol financovaný z prostriedkov jej rodičov a podobne. V právnom štáte nemôže byť zneužívaný takýto inštitút bez absencie skutkových a právnych dôvodov na iné konania, ako sú konanie o rozvode manželstva a potom konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Dôrazne odmietol skutkové tvrdenia žalobkyne v žalobe a poukázal na to, že žalobkyňa konštruuje a manipuluje skutkové tvrdenia, keď v žalobe rozoberá trestné stíhanie z roku 2008, o jeho údajnom konaní voči nej z nasledujúceho obdobia v žalobe nie je žiadna zmienka, len žalobkyňa začala účelovo tvrdiť, že i jeho následné agresívne konanie voči nej bola nútená opätovne oznámiť orgánom činným v trestnom konaní oznámením zo dňa 22.03.2014. Potvrdil, že jeho spolužitie so žalobkyňou je ovplyvňované predovšetkým autistickým postihnutím staršieho syna. Ako rodičia museli riešiť problémy, ktoré neriešia bežné rodiny, pričom sa museli vyrovnávať s týmto vážnym problémom, čo bolo spojené niekedy so súladom, niekedy s nesúladom. Nesúlad však nebol taký, ako to tvrdí žalobkyňa v žalobe. On sa díva na veci reálne, nikto nie je dokonalý, ani on, ani žalobkyňa, ale čo výrazne zhoršuje vzájomný vzťah je žiarlivosť zo strany žalobkyne. To bolo „kvázi“ spúšťačom súdnych konaní. Niekedy vo februári 2014 žalobkyňa mu prehľadávala veci a v rámci tohto v peňaženke mu našla nejaký bloček o ubytovaní, malo to byť ubytovanie pre dve osoby. Odtiaľto sa spustila lavína obvinení a jej negatívneho správania, vyčítania voči nemu. Niekedy v marci 2014 odišiel na služobnú cestu, zase tu boli rôzne invetívy, rôzne urážky zo strany žalobkyne, s kým sa má schádzať, ako sa má schádzať. Tak, ako vyplýva z trestného konania vedeného od roku 2008, pre správanie žalobkyne

je typické, že trpí duševnými postihnutiami a zmenami, kolísavými zmenami nálad. Všetko toto viedlo k rôznym podaniam žalobkyne na súd. Ďalším vážnym faktorom, ktorý ovplyvňoval ich manželské spolužitie bola skutočnosť, že rodičia žalobkyne dlhodobo dost' nevhodným a nešťastným spôsobom, predovšetkým matka žalobkyne, vstupovali do ich manželského vzťahu. Tento moment sa odrazil negatívne na fungovaní ich manželstva. Žalobkyňa sa stará o „autistu“, nepracuje, on je živiteľom rodiny. Zabezpečuje celú domácnosť, chod domu, pracuje na dva pracovné úväzky. Žalobkyňa vždy, keď sa jej niečo zne páči, zmení náladu, reaguje rôznymi spôsobmi, niekedy sú jej reakcie také, že vyúsťujú do rôznych podaní. On má záujem na zachovaní manželstva, preto tu prichádza konštrukcia žalobkyne, že to skúsi urobiť týmto spôsobom, keď jej to nevyšlo v roku 2008, tak to teraz skúsi zase inou cestou. Žiadal žalobu zamietnuť pre absenciu tak skutkových, ako aj právnych dôvodov žaloby.

3. Dňa 08.01.2015 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu procesný návrh zo dňa 07.01.2015, ktorým navrhla, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, aby súd vylúčil žalovaného z užívania nehnuteľností vedených Okresným úradom Zvolen - katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v okrese Zvolen, X. F., E. Ú. F. B. R.: K. - Q. M. K. K. Č. XXX S. H. S. Č.. XXX/X, stavby - dvojgaráže so súpisným číslom XXX S. H. S. Č.. XXX/X, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 704 m² záhrady, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 73 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 135 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 19 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 42 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 63 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX/X o výmere 103 m² zastavané plochy a nádvoria, pričom uvedené nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX, ďalej pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX o výmere 846 m² záhrady, pozemku - parcely registra „C“ parc.č. XXX o výmere 150 m² zastavané plochy a nádvoria, pričom uvedené nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“). Súd uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-237 zo dňa 23.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.03.2015 zmenu žalobného petitu v zmysle procesného návrhu žalobkyne zo dňa 07.01.2015, ktorý bol doručený súdu dňa 08.01.2015 pripustil.

4. Uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-153 zo dňa 21.11.2014 súd „predbežným opatrením“ nariadil žalovanému dočasne do právoplatného skončenia konania Sp.zn. 11C/79/2014, nevstupovať do predmetných nehnuteľností. Toto uznesenie o nariadení predbežného opatrenia nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho Sp.zn. 14Co/2/2015-222 zo dňa 13.01.2015, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 11C/79/2014-153 zo dňa 21.11.2014 o nariadení predbežného opatrenia. Odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré podal žalovaný, bolo odvolacím súdom vyhodnotené za neopodstatnené. Odvolací súd vo svojom uznesení dôvody odvolania žalovaného nepovažoval za také, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Odvolací súd považoval rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý nariadil predbežné opatrenie po tom, ako žalobkyňa podala žalobu a zároveň predložila súdu dôkazy na svoje tvrdenia, najmä znalecký posudok č. 25/2014 a znalecký posudok č. 24/2013 vypracované súdnou znalkyňou PhDr. Štefániou Stanislavovou, znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, a ktorý bol vypracovaný zadávateľom Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície vo Zvolene v trestnej veci za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/ Trestného zákona, ktorých závery podporujú tvrdenia žalobkyne, za správne a zákonné. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné podozrenie z násilia vo vzťahu k žalovanému žalobkyňa pre účely nariadenia predbežného opatrenia preukázala dostatočným spôsobom.

5. Uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-308 zo dňa 29.05.2015 súd predmetné konanie prerušil do skončenia trestného konania vedeného Okresným riaditeľstvom PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície Zvolen pod ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014. Podľa názoru súdu bolo hospodárne konanie prerušiť až do skončenia trestného konania, keď od rozhodnutia v trestnej veci, či žalovaný sa dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby voči žalobkyne, závisí aj rozhodnutie v tejto prejednávanej veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho Sp.zn. 14Co/735/2015-344 zo dňa 28.09.2015, ktorým odvolací súd uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.05.2015 Sp.zn. 11C/79/2014-308 potvrdil. V dôvodoch svojho uznesenia odvolací súd uviedol, že vzhľadom na predmet prebiehajúceho trestného konania možno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že v tomto trestnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu aj v občianskoprávnej veci.

6. Na trestné konanie označené v uznesení Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 11C/79/2014-308 zo dňa 29.05.2015 nadväzovalo konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 1T/100/2016. Trestné konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 1T/100/2016 bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 1T/100/2016-920 zo dňa 25.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho Sp.zn. 5To/97/2019-955 zo dňa 12.01.2021, ktoré rozhodnutia súdov nadobudli právoplatnosť dňa 12.01.2021.

7. Uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-428 zo dňa 12.04.2021 súd rozhodol, že pokračuje v prerušenom konaní, ktoré konanie bolo prerušené uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-308 zo dňa 29.05.2015.

8. V súdnej veci konanie začalo na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola súdu doručená dňa 14.05.2014, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

9. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení v tejto veci platí, že hoci konanie začalo za účinnosti OSP, v konaní je dôvodné procesne pokračovať podľa CSP (§ 470 ods. 1 CSP).

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výpoveďami svedkov, pripojenými spismi, konkrétnymi listinami z pripojených spisov, ďalšími listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

14. Žalobkyňa a žalovaný boli manželmi, manželstvo uzavreli dňa 27.09.1996. Z manželstva žalobkyne a žalovaného sa narodili dve deti, syn Q., H.. XX.XX.XXXX a syn M., H.. XX.XX.XXXX. V konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 13P/13/2014 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému rozvodu manželstva návrhom na rozvod manželstva zo dňa 31.03.2014, ktorý bol doručený súdu dňa 04.04.2014. Manželstvo žalobkyne a žalovaného zaniklo rozvodom na základe rozsudku č.k. 13P/13/2014-479 zo dňa 09.11.2015, ktorý rozsudok do rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2015. Týmto rozsudkom bol upravený i výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k mal. synovi M., ďalší syn rodičov Q. bol už v tomto čase plnoletý, preto sa výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k tomuto súdnym rozhodnutím neupravoval. Mal. syn M. bol na čas po rozvode manželstva rodičov zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že táto bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, keď v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť tiež 15.12.2015. Rozsudkom bol upravený i styk otca s mal. M. na čas po rozvode manželstva a rozsah vyživovacej povinnosti otca voči mal. M., keď tento bol upravený tak, že mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu tohto mal. syna výživným v sume 250,- Eur mesačne z ktorej sumy suma 30,- Eur bola určená na tvorbu úspor mal. dieťaťa. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho Sp.zn. 14CoP/14/2016-538 zo dňa 05.04.2016, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči mal. dieťaťu potvrdil. V rozvodovom konaní súd uznesením č.k. 13P/13/2014-56 zo dňa 14.04.2014 na základe návrhu žalobkyne predbežným opatrením nariadil žalovanému, aby nevstupoval dočasne do rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici D. Č.. XXX/XX, F., T. S. K. Č.K. XXX, H. F. Č.. XXX S. X. F., E. Ú. F., postavenom na pozemku č. KN-C 283/3, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Súčasne uložil týmto uznesením povinnosť žalobkyňi v lehote 30-tich dní odo dňa doručenia uznesenia podať na súde návrh

na začatie konania o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného rodinného domu. Uznesenie bolo vykonateľné dňom nariadenia, teda dňa 14.04.2014. Na základe odvolania žalovaného proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením Sp.zn. 17CoP/43/2014-84 zo dňa 11.06.2014 uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým nariadil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti zamietol. Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti žalobkyne podať na súde návrh na začatie konania o vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2014.

15. Podľa výpisov z F. Č.. XXX B. F. Č.. XXX pre katastrálne územie F., X. F., X. T., zo dňa 11.02.2015, vyhotovených Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, žalobkyňa a žalovaný sú výlučnými vlastníkami v 1/1-ine v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľností - rodinného domu súpisné číslo XXX, S. H. S. Č. XXX/X, M. K. Č. XXX, S. H. S. Č. XXX/X a pozemkov parcelné číslo L. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX B. XXX druhovo a výmerovo uvedených na týchto LV. Mapovo sú predmetné nehnuteľnosti zaznamenané na informatívnej kópii mapy vytvorenej cez katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra SR (č.l. 136 spisu).

16. Zo spisu Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 17C/43/2018 súd zistil, že v tomto konaní je vedený spor medzi stranami ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola doručená súdu dňa 14.12.2018. Súдне konanie ohľadne vyporiadania BSM po rozvoze manželstva nie je doposiaľ právoplatne skončené, vo veci doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie v merite sporu. Žalobkyňa žalobou žiada okrem iného vyporiadať v rámci BSM po rozvoze manželstva i predmetné nehnuteľnosti. Tieto žiada prikázať do svojho výlučného vlastníctva v celosti. Žalovaný v tomto konaní nenamieta, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM, súhlasí s ich vyporiadáním, súhlasí s ich prikázaním do výlučného vlastníctva žalobkyne. Sporná je medzi stranami cena predmetných nehnuteľností. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie na stanovenie všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností. Vo veci boli podané znalecký posudok č. 19/2020 zo dňa 12.03.2020 znalkyne Ing. Eleonóry Balogovej, znalkyne z odboru: stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností, z ktorého vyplýva všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností 300.000,- Eur. Okrasné dreviny, ovocné dreviny a iné rastliny včítane ostatných sadovníckych diel boli ocenené samostatným znaleckým posudkom č. 3/2021 zo dňa 07.05.2021 znalkyne Ing. Evy Bencovej, znalkyne z odboru: poľnohospodárstvo, záhradníctvo.

17. Z výsluchu žalobkyne zo dňa 03.07.2014 súd zistil, že problémy v manželstve so žalovaným boli dlhodobé. Už pred návrhom na rozvod manželstva v roku 2014 v minulosti asi tak 5 rokov dozadu podala prvý návrh na rozvod manželstva. Tento vzala späť, keď sa žalovaný však dozvedel, že rozvod nebude, vzťahy sa dostávali do starých koľají. Starší syn je zdravotne postihnutý, je autista. Kopíruje správanie žalovaného. Na druhej strane, keď sa u nich niečo deje, tento syn ju bráni. Príkladmo uviedla, že v apríli roku 2013 ju a mladšieho syna vzal žalovaný do Turecka. Starší syn zostal u jej rodičov. Aj v Turecku sa vyskytli problémy. Žalovaný ležal na lehátku a spal. Ona sa zabávala so synom, hrali plážový volejbal a to s kolegami žalovaného a s ich rodinami. Následne, keď prišli na izbu, žalovaný začal zúriť, že ako si to mohla dovoliť, a riadne ju „prefackal“. Začiatkom júna 2013 mali stretnutie z vysokej školy. So žalovaným sú spolužiaci zo strednej školy, ako aj z jedného ročníka z vysokej školy. Pôvodne na toto stretnutie nechcela ísť. Nakoniec išla s tým, že tam zotrvá nejakú hodinu. Po dvoch hodinách ju žalovaný odviezol domov. Na stretnutí sa rozprávala s kamarátkami, žalovaný so svojimi kamarátmi. Po tom, ako ju odviezol domov, sa žalovaný vrátil späť na stretnutie, zo stretnutia prišiel okolo 2.00 hod. v noci na motorovom vozidle, aj keď mal „vypité“. Začal po návrate zúriť, že čo tam robila, keď ani nevedela, čo vlastne chcel. Strašne ju „zmlátil“. Po takomto výstupe sa zvykne ukludniť, ale neskôr ho niečo zase napadne a znovu sa začne takto správať. Keď sa žalovaný takto správa, vtedy odchádza do izby k deťom a zostáva s deťmi. Starší syn ju vždy zvykne brániť. Stalo sa, že žalovaný udrel i mladšieho syna, následne starší syn po ňom hodil čo mal po ruke, vtedy to bol pohár s vodou. Starší syn mal problémy aj v škole, pľul napríklad po spolužiakoch, hodil stoličku po asistentke, nakoniec neukončil ani 8 ročník základnej školy, lebo jeho správanie bolo nezlučiteľné so školou. Ďalej vypovedala, že sa tiež stalo v júni 2013, že viezla mladšieho syna do školy v Slatine, následne sa zastavila u svojej matky a spolu išli do záhradníctva vo Víglaši, lebo potrebovali niečo kúpiť do záhrady. Žalovaný začal zúriť, telefonoval jej, vyhrážal sa jej, že čo si to dovolila. Keď prišla domov, bol zase „kvalitný preplesk“. Od januára 2014 žalovaný chodil domov, kedy chcel. Stalo sa, že i dva piatky v januári neprišiel domov, prišiel až v sobotu. Povedal jej, že si „vypil“ a že spal v aute. Žalovaný si vždy robí čo chce, ide kde chce,

kedy chce a kúpi si čo chce. Ona sa stará len o deti, starala sa aj o starého otca žalovaného, ktorý mal vysoký vek. Zo strany žalovaného v tomto roku išlo skôr o psychické týranie. Napríklad v marci roztrhal marcové inkaso, zobral kartu z internetu, keď sa dozvedel, že podala návrh na rozvod manželstva, tak si začal kupovať potraviny len pre seba, ona z nich si nemohla zobrať nič, ani len pre syna. V marci mala narodeniny. Namiesto darčeka k narodeninám dostala „nakladačku“, lebo nešla spať k žalovanému do spálne. Žalovaný ju začal „mlátiť“, starší syn ho udrhel klávesnicou od počítača. Potom sa žalovaný ukludnil, ale nadával jej aj pred deťmi. V apríli tohto roku si otvoril doma fľašku koňaku, opil sa, sedel dve hodiny v izbe pri deťoch, kde aj fajčil, pritom jeden zo synov je astmatik. Dve hodiny na ňu vulgárne nadával. Žalovaný týra aj deti, napríklad staršiemu synovi kúpil tablet, potom mu ho zobral s tým, že mu ho zakúpil on. Mladšiemu synovi kúpil tenisky, na druhý deň mu ich zobral s tým, že mu ich kúpil on. Preto musela synovi kúpiť nové tenisky, nemal si čo obuť. Žalovaný ju stále kontroluje, telefonuje. Starší syn sa z toho už psychicky zosypal. Stalo sa, že ju začal škrtiť. Povedal, že ju radšej zabije, ako by sa mali so žalovaným rozviesť. V roku 2012 sa so starším synom konečne dostali na vyšetrenie psychiatrické do Bratislavy. Mal absolvovať i rehabilitáciu na psychiatrii. Do Bratislavy išla i so žalovaným. Žalovaný tu chcel zostať, primár psychiatrie s tým nesúhlasil, povedal, že môže zostať len jeden z rodičov. Zostala so synom ona, žalovaný sa nahneval, vyhodil jej tašku na chodník a odišiel. So starším synom bola na psychiatrii tri dni, potom ich prepustili domov. Nemala peniaze na cestu domov, ani na zaplatenie ubytovania v nemocnici. Žalovaný jej nedvíhal telefón. Vyriešila situáciu tak, že zavolała svojim rodičom, ktorí jej poslali peniaze a prišli po nich.

18. Z výsluchu žalovaného zo dňa 03.07.2014 súd zistil, že celé sa to spustilo niekedy vo februári tohto roku. Zistil, že mu v peňaženke chýbajú nejaké peniaze. Bolo to asi 5,- Eur. Spýtal sa žalobkyne, či si ich nezobrala, pýtal sa aj synov. 5 rokov má už dva pracovné úväzky. Na vysokej škole vo Zvolene pôsobí už 20 rokov a pred 5 rokmi začal učiť aj na Univerzite Tomáša Baťu v Zlíne na Fakulte manažmentu a ekonomiky. V Zlíne učil utorok, takže v pondelok poobede odchádzal do Zlína, vracal sa v utorok okolo 21.00 hod. až 22.00 hod. večer. Vo Zvolene, ako i v Zlíne učieval i v sobotu, keďže na školách študujú aj externí študenti. Dekanka v Zlíne mu navrhla, aby si znížil pracovný úväzok vo Zvolene, čo nechcel, pretože tam učí 20 rokov a potrebujú ho ako garanta štúdiá. Nakoniec bol znížený jeho úväzok v Zlíne. Žalobkyňa predložil rozpis výdavkov domácnosti. Príjem zo Zvolena nestačí úplne ani na pokrytie bežného chodu domácnosti, príjem zo Zlína pokrýva akurát tak jeho náklady na cestovanie. Poprel tvrdenia žalobkyne, ktoré uviedla pri výsluchu. Všetko je to pripravené tak, aby sa s ním mohla rozviesť. Poprel tiež tvrdenia žalobkyne, že jej rodičia v celom rozsahu financovali výstavbu rodinného domu v F.. On to spočítal, a vychádza to tak pol na pol. Žalobkyňa je neskutočne žiarlivá. Keď napríklad idú po meste a stretnú nejakú študentku, ktorá ho pozdraví a usmeje sa, žalobkyňa sa ho pýta, čo to bola za „kurvu“, čo to bolo „za štetku“ a prečo sa na neho usmieva. Stalo sa, že v decembri prišiel trikrát domov až ráno. Bol sa zabaviť s kolegami. Nie je pravdou, že by chodil autom opitý. Stáva sa, že niekde je, nemá zapnutý mobil, alebo ho nestihnú zdvihnúť, následne si nájde za hodinu aj 10 neprijatých hovorov od žalobkyne. Posledná vec, čo ho rozčuľuje je to, že keď ide do práce v sobotu, žalobkyňa mu to neverí, neverí, že ide do práce. Netelefonuje mu na mobil, ale telefonuje mu na pevnú linku do práce, aby skontrolovala, či naozaj je v práci. Poprel tvrdenia žalobkyne ohľadne Turecka, v Turecku sa absolútne nič nestalo. V Turecku boli aj s mladším synom. Pokiaľ ide o stretnutie zo školy, žalobkyňa odviezol domov, lebo sa musela starať o staršieho syna, on sa na stretnutie ešte vrátil. Nie je pravdou, že zo stretnutia prišiel autom opitý. Tiež absolútne nie je pravda, že by žalobkyňa bil a že by mala nejaké „monokle“. Starší syn je autista. Od narodenia sa u neho prejavuje agresia, hyperaktivita a podobne. Žalobkyňa „zneužila jeho chorobu“ už v roku 2008. Starší syn sa nevie ovládať. Žalobkyňa vtedy potrebovala na niekoho zvaliť vinu a zvalila ju na neho ako manžela. Až po 12 rokoch od narodenia syna sa dozvedeli synovu diagnózu, že je tento autista. Bolo to až po vyšetrení v Trnave. Oznámila im to MUDr. Jánošíková. Tu vo Zvolene syn navštevoval MUDr. Guttenovú. Čo sa týka fajčenia, fajčí len von na terase, nikdy nefajčí dnu v dome. Poukázal na to, že žalobkyňa berie „veľa práškov“. Ukazovala mu, že „berie 6 druhov práškov“, že niečo má na nervy, niečo má na chrbticu, niečo má na depresie, potom požíva nejaké vitamíny a podobne. So žalobkyňou od roku 2005 až po rok 2013 chodievali na dovolenky. Predložil za toto obdobie zoznam dovolení s dĺžkou ich trvania a orientačne s cenou, koľko to všetko stálo (č.l. 61-62 spisu). V posledných rokoch chodievali do Chorvátska dvakrát do roka, raz na tri týždne, potom na nejaký ďalší týždeň. Po vydaní predbežného opatrenia v rozvodovom konaní spolu išli aj s deťmi na výlet do Budapešti. Pokiaľ žalobkyňa predložila lekársku správu zo dňa 16.05.2008 od MUDr. Vilberta Recabarrena, o tom, že ju mal fyzicky napadnúť, následne z čoho mala byť ošetrená, uvedené poprel. Všetko je to „komplot“, čo si žalobkyňa pozháňala späťne.

19. Podľa lekárskej správy MUDr. Vilberta Recabarrena, chirurga Chirurgickej ambulancie Nemocnice Zvolen, Kuzmányho nábrežie 28 zo dňa 16.05.2008, žalobkyňa sa tohto dňa podrobila vyšetreniu v chirurgickej ambulancii so záverom zistenia pomliaždenia pravého ramena ťažšieho stupňa s predpokladom trvania PN 2 týždne. Pri vyšetrení žalobkyňa uviedla, že ju napadol manžel dňa 01.05.2008 asi o 11.00 hod., pritom jej poranil ľavé rameno, keď uvádzala silné bolesti na ľavom ramene a to najmä pri námahe, ako aj v kľude. V tejto súvislosti žalobkyňa poisťovni Allianz, Slovenská poisťovňa a.s. podala i oznámenie úrazu dňa 14.07.2008 s pripojením lekárskej správy od chirurga MUDr. Vilberta Recabarrena na predpísanom tlačive poisťovne, s tým, že skutočný čas nevyhnutného liečenia následkov úrazu trval od 16.05.2008 do 23.06.2008.

20. Podľa lekárskej správy MUDr. Dagmar Guttenovej, psychiatricky pre deti a dorast, VIA SPES s.r.o., Zvolen zo dňa 15.05.2008, syn strán sporu Q. Q. je vedený v ambulancii psychiatrickej od 03/2001, konkrétne v starostlivosti MUDr. Dagmar Guttenovej je od 02/2008 pre zmiešané poruchy správania a emócií na báze jednak ADHD a špecifických porúch učenia, ale výrazný podiel na problémoch dieťaťa má aj dlhoročné konfliktné spolužitie rodičov, pred vyše rokom otec stíhaný pre ublíženie na zdraví matke, dieťa opakovane svedkov otcovho znevažujúceho správania a samé udáva na ambulancii, že „ocko sa k maminke škaredo správa, húka po nej a strká do nej, už videl ako ju udrhel...“. Podľa matky sa dieťa otca bojí, otec mu neprejavuje lásku, preferuje mladšieho syna, dieťa sa v noci budí so zlými snami a vykrikuje zo sna, aby oco maminu nebil, preto sa minulý týždeň odsťahovala k rodičom a aktuálne rieši veci cestou právnika, keď z lekárskej správy ďalej vyplýva, že MUDr. Dagmar Guttenová podala oznámenie na soc. odbor na preverenie situácie v rodine.

21. Podľa lekárskej správy MUDr. Juraja Rolka, odborného lekára chirurgickej ambulancie, Nemocnica s poliklinikou - Vaše zdravie n.o., Zvolen, Kuzmányho nábrežie 28 zo dňa 18.05.2007 žalobkyňa sa tohto dňa zúčastnila ošetrenia v chirurgickej ambulancii o 11.30 hod., keď uviedla, že včera v noci ju opakovane inzultoval manžel do tváre, nebola v bezvedomí, nezvracala. Z lekárskej správy vyplýva diagnostický záver pohmoždenia a hematómy v okolí obidvoch očí.

22. Podľa lekárskej správy zo dňa 24.02.2014 MUDr. Veroniky Rumanovej, psychiatrická ambulancia Banská Bystrica, ČSA 23, syn strán sporu Q. Q. sa zúčastnil vyšetrenia v tejto ambulancii tohto dňa, keď matka avizovala problémy, uvádzala, že syn je odmietavý, nerešpektuje matku, aj ju napáda, keď sa mu niečo nepáči, sedáva pri PC aj do noci, nadránom chodí spať, bije matku a vulgárne jej nadáva, v noci mu musí robiť jesť... lieky užíva nepravidelne, cez deň až po zobudení, jedáva, chýba mu spánok, je vyčerpaný, tri mesiace ponocuje, sedí na PC, nespáva, schudol, cez deň spí... matrimoniálne nezhody, konflikty v rodine... . Zo záverov lekárskej správy vyplýva doporučením ďalšej liečby, pri nezlepšení životosprávy bol doporučený hospitalizačný detenčný a DG pobyt v TK MFN v Martine, eventuálne v Bratislave.

23. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen číslo: ZV1/KP/SOC/2013/1571 zo dňa 25.07.2013 žalobkyňa s účinnosťou od 01.07.2013 bol znížený peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je Q. Q., na sumu 233,36 Eur mesačne. K zníženiu peňažného príspevku na opatrovanie zo sumy 266,41 Eur na sumu 233,36 Eur došlo z dôvodu prehodnotenia príjmu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím za kalendárny rok 2012.

24. V rámci súdneho konania na žiadosť súdu bola podaná MUDr. Veronikou Rumanovou, psychiatrom pre deti a dorast, psychiatrická ambulancia Banská Bystrica, ČSA 23 lekárska správa dňa 28.08.2014. Táto sa týka syna strán sporu Q. Q.. Z lekárskej správy vyplýva, že tento je v evidencii pedopsychiatrickej ambulancie od 23.02.2012, dovtedy bol evidovaný u MUDr. Kašparovej od roku 2009. V popredí jeho problémov je narušený vývin osobnosti do obrazu autistickej poruchy, Aspergerov sy - spočíva v narušenom sociálnom fungovaní s okolím, problémy v kolektíve, vo vzťahu k rovesníkom, k rodine, v záťažovej situácii, či vývojovom období (v dospievaní) sa problémy často vystupňujú do odklonu od reality a problémovom zvládaní, či prispôsobení sa bežnej sociálnej záťaži... spolupráca s rodičmi je slabá, na vyšetrenie chodí len matka, v poslednom období chodí sama vzhľadom k tomu, že pacient je k liečbe odmietavý a agresívny, matka ho nezvláda. Pod kontrolou užíva nastavenú liečbu. K opakovanej potrebe diagnostického pobytu pacienta v špecializovanom zariadení sa rodičia stavali negatívne a tento opakovane odmietli. Podaril sa jeden hospitalizačný pobyt v DPK v Bratislave, v júli 2012, kedy bol významne psychoticky dekompenzovaný v oblasti afektívnej a správania a hospitalizácia bola nutná pre nebezpečie z premeškania. Odvtedy napriek opakovanému zhoršeniu stavu hospitalizovaný nebol.

25. Z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen Sp.zn.: ČVS:ORP-471/OVK-ZV-2008 súd zistil, že v tejto veci dňa 27.05.2008 bolo podané na Okresnú prokuratúru Zvolen trestné oznámenie MUDr. Dagmar Guttenovou, psychiatrickou pre deti a dorast, psychiatrická ambulancia Zvolen, datované 23.05.2008. V trestnom oznámení je uvedené, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré sa psychiatricka dozvedela počas starostlivosti o svojho pacienta Q. Q., podáva trestné oznámenie na jeho otca P. Q. Q., ktorý sa dopúšťa násillia v rodine, matka oznámila, že dňa 01.05.2008 ju manžel fyzicky napadol, čo nebolo v poslednej dobe prvýkrát, bola aj na lekárskom ošetrení, psychické týranie pokračovalo už dlhú dobu, sama odmieta podať trestné oznámenie zo strachu o svoj život a život svojich detí. Prípado rodiny tiež oznámila na sociálnom odbore, dala si preveriť situáciu v rodine, matka ju o týchto skutočnostiach informovala osobne až dňa 20.05.2008, kedy udávala len slovné napádanie. Pacient má klinické prejavy posttraumatickej poruchy a negatívne sa na vývoji jeho osobnosti odráža stav v rodine. Podľa matky sa psychické týranie týka aj syna, ktorého podľa jej údajov otec odmieta, podceňuje, preferuje len mladšie dieťa. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen Sp.zn. ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008 zo dňa 02.07.2008 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona pre to, že páchatel sa od presne nezistenej doby, najneskôr do 10.05.2008 N. F., v spoločnom rodinnom dome na adrese D. XXX/XX neprimerane a vulgárne správal k svojej manželke P. L. Q., H.. XX.XX.XXXX, spôsobujúc jej tak psychické a fyzické utrpenie hlavne tým, že ju ponižoval adresovaním vulgárnych výrazov na jej osobu pred spoločnými deťmi, sledovaním s kým sa stretáva a telefonuje, fyzicky ju napádal pred deťmi, ktoré takéto správanie u nej vyvolávalo strach a stres. Uznesením Sp.zn. ČVS:ORP-471/OVK-ZV-2008 zo dňa 01.06.2009 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie voči P. Q. Q., S., H.. XX.XX.XXXX za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že tento presne v nezistenú dobu v roku 2006, najneskôr do 10.05.2008 v F., v spoločnom rodinnom dome na adrese D. XXX/XX sa neprimerane a vulgárne správal k manželke P. L. Q., H.. XX.XX.XXXX, spôsobujúc jej tak psychické a fyzické utrpenie hlavne tým, že ju ponižoval adresovaním vulgárnych výrazov na jej osobu pred spoločnými deťmi, sledoval s kým sa stretáva a telefonuje, fyzicky ju napádal pred deťmi, v dôsledku čoho v troch prípadoch, a to dňa 16.03.2006, dňa 18.05.2007 a dňa 18.05.2008 vyhľadala lekársku pomoc, pričom pri poslednom útoku zo dňa 01.05.2008 utrpela poranenia - podvrtnutie v ľavom ramennom kĺbe a psychosomatický šok s dobou liečenia podľa odborného vyjadrenia v trvaní 6 až 10 týždňov, ktoré takéto správanie u nej vyvolávalo strach a stres. V rámci tohto konania na základe úlohy stanovenej vyšetrovateľom bol podaný znalecký posudok č. 198 a č. 200 (rok 2009) resp. zo dňa 20.11.2009 ako spoločný znalecký posudok znalcov MUDr. Tibora Ďuriana, MUDr. Petra Vážneho, Psychiatrická nemocnica prof. MUDr. Karola Matulaya, Kremnica. Znalecký posudok sa týkal posúdenia duševného stavu poškodenej Ing. Ľubice Rajnohovej. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že znalci po vzájomnej dohode zhodne dospeli k záveru, že menovaná netrpí duševnou chorobou, ani duševnou poruchou chorobného charakteru a neboli zistené ani známky posttraumatickej stresovej poruchy. Ide o osobnosť dostatočne diferencovanú s rozumovými schopnosťami zodpovedajúcimi jej vysokoškolskému vzdelaniu. Poškodená ani v minulosti, ani v súčasnej dobe netrpí duševnou chorobou, ani duševnou poruchou chorobného charakteru. Znalci u poškodenej nezistili známky posttraumatickej stresovej poruchy, ktoré by mohli súvisieť s predmetným trestným činom. U poškodenej nebola zistená taká duševná choroba, ani duševná porucha, ktorá by mala vplyv na neadekvátne hodnotenie udalosti. Poškodená netrpí duševnou chorobou, ani duševnou poruchou, ktorá by vyplývala z doterajšieho spôsobu života s manželom P. Q. Q., S., a ktorá by mala vplyv na zmenu jej osobnosti. Vo vyšetrovacom konaní bola podaná i lekárska správa MUDr. Kvetoslava Moravčíka, psychiatrická ambulancia J. Kozáčka č. 9282, Zvolen, psychiatra, z ktorej vyplýva, že do psychiatrickej ambulancie bola prvýkrát odoslaná žalobkyňa pre rôznorodé ťažkosti dňa 14.03.2008. Subjektívne pri vyšetrení uviedla, že sa hodne zlostí, má syna, ktorý je neovládateľný, má aj konfliktné manželstvo, vrší sa na deťoch, pri „zlom“ počasí máva stavy depresie, pobadala problémy so žalúdkom, ktorý ju bolieva, niekedy máva kľče aj dva dni, hnevá ju to, že sa sama nevie alebo nedokáže ovládať... v takomto stave „ziape, koľko vládze“. Manžel je strašne žiarlivý, preto ona nechodí do práce. Nespáva dobre, pretože „deti majú nočné mory“, sama máva sy. nepokojných nôh, hlava ju „bolieva strašne“, sny máva rôzne, nebývajú hrôzostrašné. Ráno pri vstávaní máva pocit únavy, v poslednej dobe však nič nevládze... z lekárskej správy vyplýva záver vyšetrenia úzkostná a depresívna porucha. Následne sa žalobkyňa v psychiatrickej ambulancii zúčastňovala kontrol, o poslednej je záznam zo dňa 23.02.2010. Dňa 23.02.2010 žalobkyňa prišla na vyšetrenie s manželom, žiadala o výpis o priebehu svojej liečby. Manžel uvádzal, že priebeh liečby

potrebuje pre seba, aby sa rozhodlo, či on bol príčinou zhoršenia zdravotného stavu žalobkyne. Obaja manželia sa starajú o dieťa s poruchami správania, pričom sa stalo, že sama pacientka bola údajne psychologičkou zhodnotená ako týraná zo strany manžela. K tomuto problému psychiater zodpovedne vyhlásil, že pacientka za dobu, čo navštevovala jeho ambulanciu, t.j. od 14.03.2008 až doposiaľ, tak ani raz nezistil u nej žiadne prejavy, ktoré by bolo možné označiť za dôsledky týrania manželom. MUDr. Kvetoslav Moravčík bol vypočutý ako svedok tiež vo vyšetrovacom konaní dňa 11.05.2010 kde uviedol, že žalobkyňa po prvýkrát navštívila jeho psychiatrickú ambulanciu dňa 14.03.2008. Pri jej vyšetrení zistil typické prejavy úzkostnej a depresívnej poruchy. Pri odoberaní bežných anamnestických údajov mu pacientka uviedla, že ma hodne žiarlivého manžela, že je to dôvod, pre ktorý ona sama nechodí do práce. Viac sa problematikou problémového manželstva nezaoberal, pretože to z bežnej rutiny nevyplývalo. Na ďalšie kontroly chodievala pacientka sama. Keďže sama nehovorila o svojom manželstve, nebol dôvod sa touto problematikou intenzívnejšie zaoberať. Vzhľadom k tomu, že uvádzala, že má žiarlivého manžela, pýtal sa jej, či bola aj fyzicky atakovaná. Sama prehlásila, že nebola, teda nepovažoval tieto veci za potrebné zaznamenávať. Keďže sama pacientka pri vyšetrovaní uviedla myšlienku, že niekedy sa nedokáže ovládať a že v takomto stave ziapa, koľko vládze, táto myšlienka nepriamo vylučuje týranie dotýčnej osoby, pretože u týraného jedinca skôr vystupujú do popredia obavné strachy. Naposledy ho navštívila dňa 23.02.2010, odvtedy s ňou nie je v kontakte. Pri poslednej návšteve dňa 23.02.2010 pacientka bola na vyšetrení i s manželom, títo ho informovali o prebiehajúcom trestnom konaní. Zároveň manžel pacientky žiadal o vyjadrenie, či on je príčinou zhoršenia zdravotného stavu manželky. Na základe tejto žiadosti, ku ktorej sa pripojila aj samotná pacientka v náleze uviedol, že po dobu navštevovania pacientky psychiatrickej ambulancie u nej ani raz nezistil také prejavy, ktoré by bolo možné označiť ako dôsledok jej týrania zo strany manžela. Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že Okresná prokuratúra Zvolen, uznesením Sp.zn. 1Pv 460/08-41 zo dňa 14.06.2020 v danej trestnej veci rozhodla tak, že trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vedené proti obvinenému P. Q. Q., S.. na Okresnom riaditeľstve PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície vo Zvolene pod ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa mal tento dopustiť v období a konaním, ktoré je popísané v tomto uznesení, zastavila, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod ani na postúpenie veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2010. Z dôvodov predmetného uznesenia vyplýva, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že spolužitie obvineného P.. Q. Q., S.. s poškodenou P.. L. Q. je problematické. Príčinou môže byť aj porucha správania ich mal. syna Q., ale k hádkam a kritickým situáciám dochádzalo aj z iných príčin, typických pre spolužitie dvoch osôb. Zo spisového materiálu podľa dôvodov v tomto uznesení nevyplýva jednoznačne, že konanie obvineného vo vzťahu k poškodenej bolo takej intenzity a charakteru, že by bolo možné ho vyhodnotiť ako psychické alebo fyzické týranie. Sama poškodená vo svojich podaniach vyjadruje, že konanie obvineného nepocituje ako týranie, obvinený sa riadne stará o rodinu a deti, ďalším dôkazom, ktorý mal svedčiť v neprospech obvineného bolo samotné oznámenie lekárky MUDr. Guttenovej, ktoré ale poškodená vysvetlila ako neopodstatnené, podané na základe vymyslených skutočností syna a jej. Jediným dôkazom potom svedčiacim v neprospech obvineného zostal znalecký posudok psychológa Mgr. Eleonóry Kúdelkovej, ktorá v záveroch znaleckého posudku uviedla, že poškodená trpí úzkostnou depresívnou poruchou ako následkom posttraumatickej poruchy, ktorá bola spôsobená agresívnymi fyzickými atakami obvineného a aj dlhodobým psychickým týraním. Znalkyňa bola vypočutá k záverom posudku, pričom uviedla, že poškodená môže súčasnú situáciu vnímať pozitívne, v snahe veriť v budúcnosť. V súvislosti so závermi tejto znalkyne v uznesení je uvedené, že psychológ skúma osobnosť klienta a nemôže sa vyjadrovať k diagnostickým záverom z medicínskeho hľadiska. Po odstránení týchto pochybení výpoveďou znalca MUDr. Vážneho a ošetrojúceho psychiatra poškodenej MUDr. Moravčíka je zrejmé, že poškodená trpí poruchami nálady, depresiou, ktorých existenciu ale nie je možné dávať do súvisu s konaním obvineného. Z týchto dôvodov došlo k zastaveniu trestného stíhania manžela poškodenej.

26. Svedok MUDr. Tibor Ďurian, znalec podávajúci spoločný znalecký posudok so znalcom MUDr. Petrom Vážnym č. 198/200/2009 zo dňa 20.11.2009 vo vyšetrovacom konaní vedenom pod Sp.zn. ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008 Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen uviedol, že znaleckým dokazovaním nebola zistená duševná choroba, ani duševná porucha u poškodenej P.. L. Q.. Pokiaľ sa znalkyňa Mgr. Eleonóra Kúdelková, psychologička vo svojom znaleckom posudku, ktorý podávala v rámci vyšetrovacieho konania vyjadrila, že poškodená P.. L. Q. trpí úzkostlivou depresívnou poruchou, ako následkom posttraumatickej poruchy, zodpovedanie takejto otázky patrí do kompetencie lekára, čiže psychiatra. V tomto sa stotožnil s názorom MUDr. Petra Vážneho k tejto otázke, ktorý bol vypočutý vo vyšetrovacom konaní. V praxi sa stretol s prípadmi, že „domnelá týraná žena“,

ktorá podala trestné oznámenie po vznesení obvinenia voči manželovi svoju výpoveď zmenila. Nevylúčil, že dôvodom môže byť napríklad i finančná závislosť, alebo snaha udržať celistvosť rodiny, je to však vždy individuálna záležitosť.

27. Svedok A.. Z. E., uviedol, že nie je v žiadnom rodinnom vzťahu k stranám. Obidvoch účastníkov pozná. So žalovaným sa pozná dlhšie, asi tri roky, so žalobkyňou asi jeden rok od poslednej spoločnej dovolenky. Žalovaný je kolegom jeho snúbenice, pracujú na jednej katedre. V tomto roku (poznámka súdu: svedok bol vypočutý dňa 18.09.2014) sa s nimi nenavštevoval, nakoľko jeho snúbenica je vo vysokom štádiu tehotenstva. V roku 2013 sa stretávali, ale nikdy nebol u nich v domácnosti. Od spoločnej dovolenky žalobkyňu videl možno jedenkrát, keď prišla na katedru. Stretával sa len so žalovaným. Do domácnosti k nim nechodil, preto uviedol, že sa môže vyjadriť len k času ich spoločnej dovolenky, na ktorej boli vlni v apríli až máji v Turecku, a ktorá trvala 8 dní. Žalobkyňa a žalovaný boli na tejto dovolenke so synom M.. S týmto hrával aj volejbal. Nič tu nespozoroval. Zdalo sa mu, že ide o fungujúce manželstvo. Počas dovolenky nespozoroval žiadne hádky, bitky, ani žiarlivostné scény medzi žalobkyňou a žalovaným. Jeho snúbenica pracovala na nejakých spoločných článkoch, produktoch, projektoch aj so žalovaným, ale aj s inými kolegami. Stávalo sa, že keď prišiel pre ňu a oni ešte na niečom pracovali, tak ju tam čakal, keďže im to nevadilo. K fotografiám, ktoré predložil žalovaný do súdneho spisu (č.l. 105-110) uviedol, že ide o fotografie z ich spoločnej dovolenky. Ako sa pozná so žalovaným, tak sa medzi nimi žiaden problém nevyskytol. Vie, že po odbornej stránke je to odborník, a určite ho čaká v blízkej dobe profesúra. V čase spoločnej dovolenky bývali síce v jednom areáli, ale v dvoch samostatných hoteloch, takže sa stretávali skôr len na pláži. So žalobkyňou sa viacej rozprávala a stretávala jeho snúbenica. So žalobkyňou sa len zoznámil, k jej povahovým vlastnostiam sa vyjadriť nevedel. Strany sporu považoval za rodinu a podľa neho to tam fungovalo normálne. Vrátil sa pri výpovedi k tomu, že sa stávalo, keď čakal na snúbenicu, pričom niekedy pracovali na katedre so žalovaným aj večer do 21.00 hod., že žalobkyňa telefonovala. Raz sa stalo, že mal žalovaný zapnutý aj reproduktor, počul aj obsah preto rozhovoru. Žalobkyňa bola vtedy dosť nervózna, myslela si, že žalovaný je tam s nejakou známosťou. Vtedy sa aj ozval on, že sú tam oni. Možno vtedy pracovali aj do 21.30 hod., opravil tento čas z dôvodu, že si spomenul, že bol vtedy za vrátnikom, aby to tento nejak pochoopil, aby to čo robili mohli títo na katedre dokončiť. Ešte si pamätal, že pri tomto telefonáte žalobkyňa zvýšila hlas a je možné, že povedala aj nejaké vulgárnejšie výrazy. Na dovolenke si nevšimol, že by žalobkyňa mala nejaké zranenia.

28. Svedkyňa B. D., matka žalobkyne uviedla, že strany sporu sa zoznámili, keď žalovaný ešte študoval na vysokej škole. Bol to milý sympatický muž. Postupom času, hlavne odvtedy ako začal pracovať na vysokej škole sa začal veľmi meniť. Začal si budovať kariéru a vyzeralo to tak, že je viac ako iní ľudia, že je nad ostatnými ľuďmi. Začal byť agresívny, arogantný, majetnícky a hlavne až chorobne žiarlivý. Viackrát sa stalo, že keď prišla žalobkyňa k nim, počuli cez telefón, ako žalovaný na ňu kričí, nadáva jej, vulgárne sa vyjadruje. Obmedzoval ju, aby k nim chodila čo najmenej, nemohla sa s nikým stretávať. Žiarlil na každého človeka, s ktorým sa stretla. Počas manželstva ju aj fyzicky napádal, vyhrážal sa jej a bol veľmi agresívny voči nej. Malo to negatívny vplyv najmä na staršieho chorého jej vnuka, ktorý začal byť agresívny voči matke aj svojmu bratovi. Prehlásil, že keď to môže robiť otec, môže to robiť aj on. Žalobkyňa si nemohla obliekať to, čo chcela, ale len to, čo jej žalovaný dovolil. Domov chodieval neskoro večer, niekedy prišiel až ráno. Prichádzal aj pod vplyvom alkoholu, a to aj autom. Bola svedkom napríklad na Vianoce 2013, že žalovaný začal žalobkyňu vykrikovať, že kde dala 10,- Eur. Na žalobkyňu sa aj zahnal. Pred nimi si dával pozor, bola však svedkom hádok, keď zvyšoval hlas a kričal na žalobkyňu. Deti, teda vnuci, jej povedali ako sa otec správa k mame. S deťmi bola v podstate v dennodennom kontakte, deti chodili do školy v Slatine, preto boli denne u nich. Po minulých Vianociach žalovaný k nim takmer vôbec už nechodí, aj oni navštevujú ich domácnosť už veľmi málo, lebo sa nechcú stretnúť so žalovaným. Aj po Vianociach 2013 dochádzalo k hádkam a aj k fyzickému napadnutiu žalobkyne zo strany žalovaného. Osobne pri tom nebola, vie to ale od detí a od žalobkyne. Keď žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol, mala vykúbené rameno, mávala modriny po celom tele a stalo sa, že jej raz skoro vybil zub. V týchto prípadoch išla na pohotovosť. Žalobkyňa na žalovaného nežiarlila, nemá to v povahe. Väčšinou trávila čas doma. Pred zmenou správania sa žalovaného voči žalobkyňi ona so žalovaným vychádzala dobre. Pracovala na Lesníckom výskumnom ústave, žalovaný vtedy študoval. Stávalo sa, že prišiel za ňou a že sa spolu rozprávali. Keď sa však zobrali, tak už sa začal žalovaný meniť, začal byť panovačný, agresívny, majetnícky. V minulosti žalobkyňa podala trestné oznámenie na žalovaného, odmietla však vypovedať. Vtedy žalovaný začal prosiť, že sa to zmení, že bude opäť dobrý, milý manžel. Doslova vtedy u nich prosil na kolenách. Dali mu druhú šancu, mysleli si, že sa to zmení. Druhú šancu mu dali ona s manželom. S deťmi žalobkyne pomáhajú, keď je treba. So žalobkyňou a s deťmi je v

kontakte každý deň. Žalobkyňa poberá sociálnu podporu, lebo chlapec je postihnutý a preto nemôže pracovať. Ani v minulosti nemohla ísť do práce, hoci by bola aj chcela. Žiarlivostné scény žalovaného v tom, že by žalobkyňa mala ísť do roboty a robiť nebodaj medzi mužmi, boli nenormálne. Finančne žalobkyni vypomáhajú, lebo má len podporu okolo 230,- Eur. Žalovaný má svoj príjem, tento nie je malý. Aj sám hovoril, že na účte má veľké finančné zdroje. On je však zameraný len sám na seba, finančne prispeli im na dokončenie domu, keď opravila, že na celý dom. Žalovaný sa nestará o výchovu a ani o zdravotný stav staršieho syna, ktorý je vážne chorý. Deti vidia ako sa ich otec správa k matke, nič im tento nedopraje. Napríklad pred dvomi rokmi žalobkyňa bola so starším synom v Bratislave. Vtedy sa vyskytli finančné problémy, žalovaný jej odmietol dať peniaze. Preto oni telefonicky vybavili prostredníctvom ich príbuzných v Bratislave, aby žalobkyni peniaze zanesli. O finančnej situácii v rodine vie od žalobkyne a od detí. Okrem udalosti, ktorú popísala z Vianoc 2013 uviedla, že aj predtým vídavala v akom stave žalobkyňa prišla k nim, mávala modriny. Tiež videla, keď žalobkyňa a žalovaný bývali po svadbe istý čas u nich, že žalovaný chytil žalobkyňu za krk a hodil ju na posteľ. Vtedy bola svedkom aj jeho vulgárneho vyjadrovania. Účastná žiarlivostných scén žalovaného bola len cez telefonáty, bolo to skoro každé ráno, žalobkyňa vozila deti do školy do Slatiny, potom sa zastavila u nich, takže počuli s manželom tie telefonáty, počuli čo jej žalovaný hovoril, ako kričal a podobne. Po podaní návrhu na rozvod manželstva žalobkyňou to bývali už len väčšinou SMS-ky. Vzťahy medzi nimi a žalovaným sú narušené od začiatku manželstva. Vzťah k žalobkyni bol dobrý, medzi ňou a žalobkyňou sa nezhody neprejavovali. Bol to normálny vzťah s dcérou alebo rodičov s dcérou. Žalobkyňa ako matka má veľmi dobrý vzťah aj s deťmi. Jej vzťah k staršiemu vnukovi je tiež dobrý, nebyvajú medzi nimi nezhody, ide o vzťah starých rodičov k vnukovi. K rodinnému výletu v Budapešti, v máji tohto roku uviedla, že žalobkyňa išla na tento výlet lebo trvali na tom deti. Im sa to veľmi ako rodičom nepáčilo, že tam má ísť so žalovaným. Rovnako sa im nepáčilo, že žalobkyňa sa stretne so žalovaným na pohrebe starého otca žalovaného. Nevedeli, ako tam bude cestovať, nevedeli jej v tom zabrániť, lebo žalobkyňa so starým otcom žalovaného mala veľmi dobrý vzťah, tento ju mal veľmi rád a preto mu chcela vzdať úctu účasťou na jeho pohrebe.

29. Žalovaný predložil fotodokumentáciu (č.l. 105-110 spisu) tvrdiac, že ide o fotodokumentáciu z dovolenky v Turecku v roku 2013.

30. Okresné riaditeľstvo PZ vo Zvolene, Odbor kriminálnej polície Zvolen listom č. ORP-682/1-VYS-ZV-2014 zo dňa 10.09.2014 upovedomil žalobkyňu, že vyšetrovatelka ORPZ vo Zvolene, odboru kriminálnej polície začala dňa 10.09.2014 trestné konanie uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s tým, že konanie je vedené pod číslom ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014.

31. Žalovaný v konaní predložil svoje psychologické vyšetrenie so zameraním na osobnosť v podobe správy zo dňa 31.07.2014 vypracovanej Mgr. Oľgou Dianiškovou, klinickým psychológom, Fakultná nemocnica s poliklinikou F.D. Roosevelta Banská Bystrica. V závere tejto správy je uvedené, že osobnosť pacienta je primerane diferencovaná, hodnotový rebríček je kvalitný, v centre pozornosti je jeho rodina, pacient sa nechce rozvádzať, k manželke i deťom má vytvorený pozitívny citový vzťah. Ani manželka, ani pacient nie sú schopní sa samostatne postarať o deti, deti potrebujú obidvoch rodičov, jeden rodič nemôže zvládnuť obe deti (starší syn má autistické och.). Myslí si, že rozvod všetkým členom rodiny ublíži. U pacienta je prítomná vysoká ašpirančná úroveň, je pracovitý, vytrvalý, tvorivý. Kontakt s realitou je zachovaný, známky psychotického och. nie sú prítomné. Jeho empatické schopnosti sú primerane vytvorené, má záujem o okolie, dobrý vzťah k deťom. Prítomné je úzkostné prežívanie, zvýšená sebakritika, ťažšie sa vyrovnáva so záťažovými situáciami.

32. Žalovaný predložil o doklad o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva vystavený MUDr. Danicou Lukovou, psychiatrom, Fakultná nemocnica s poliklinikou F. D. Roosevelta, Banská Bystrica zo dňa 08.10.2014, z ktorého vyplýva, že odborné psychiatrické vyšetrenie žalovaného bolo zamerané na zistenie jeho závislosti od alkoholu. Na základe odborného psychiatrického vyšetrenia psychiatricka neodporúčala preskúmať zdravotnú spôsobilosť žalovaného ako povinnej osoby.

33. Z písomného Čestného vyhlásenia svedka P.. S. B., S.. zo dňa 16.12.2014 vyplýva, že so žalovaným sa poznajú približne 20 rokov, a to od času konca jeho štúdia na technickej univerzite, kde bol vysokoškolským študentom a žalovaný bol jeho vyučujúcim a potom od roku 1996 následne aj on nastúpil na pozíciu odborného asistenta na tú istú katedru, kde spoločne pôsobia so žalovaným až doposiaľ. Jeho

osobný pohľad na žalovaného z pracovného, aj ľudského hľadiska je jednoznačne pozitívny. Považuje ho za nesmierne pracovitého človeka, vysoko erudovaného. Aj napriek vysokej pracovnej záťaži tento bol vďaka svojim nesporným odborným a profesionálnym kvalitám menovaný za vedúceho katedry, kde pôsobil vo funkcii vedúceho v rokoch 2004 až 2008. Od roku 2009, kedy sa žalovaný napriek svojmu relatívne mladému veku dokázal odborne a vedecky presadiť a získať vyššiu kvalifikáciu a akademickú hodnosť „docent“, žalovaný začal dokonca zároveň pracovať na prestížnej škole, a to na Univerzite Tomáša Baťu v Zlíne, Fakulta ekonomiky a manažmentu, kde podľa jeho vedomia pracuje až doteraz. Aj napriek všetkému sa žalovaný svojej rodine aktívne venoval. Je verejným tajomstvom na pracovisku, že žalovaný absolvoval každoročne so svojou rodinou dve až tri dovolenky ročne pri mori. Fotografické materiály, ktoré mu potom po návrate vždy ukazoval ho presvedčovali o maximálnej spokojnosti a pohode celej rodiny vrátane samotnej žalobkyne. Tiež vie, že žalovaný sa asi tri až štyri roky pravidelne venoval športovým aktivitám svojho syna Dominika, kedy s ním chodil pravidelne na hokejové tréningy HKM Zvolen. Ďalej vie, že žalovaný každý víkend pravidelne so žalobkyňou nakupoval a častokrát sa stalo, že spolu vtedy aj volali a on mu potvrdil, aj v telefóne, že nakupuje s rodinou, resp. sa pri nákupoch náhodne častokrát aj stretli. O tom, že žalovaný trávil celé víkendy pravidelne so svojou rodinou ho utvrdzuje aj skutočnosť, že aj napriek ich priateľstvu, počas víkendov sa prakticky za celých 20 rokov nestretávali, iba si telefonovali a prípadne ojedinele zašli spolu večer v nedeľu na hokej. Na základe uvedeného je presvedčený, že žalovaný je svedomitý nielen v práci ale aj vo svojom rodinnom a súkromnom živote. Žalobkyňa tiež pozná osobu a to ešte z čias študenta, kedy spoločne absolvovali aj vodičský kurz. Vídaval ju aj na katedre, keď prišla za žalovaným do práce, čo však boli náhodné stretnutia. Žalovaný mu tiež mnohokrát po ich spoločných stretnutiach rozprával o ich pomeroch v rodine a sťažoval sa mu, že ho žalobkyňa neustále naháňa, sleduje v práci aj mimo nej a že je neúmerne žiarlivá. Tiež mu povedal, že nepracuje a že sa stará o deti a domácnosť. Na jeho otázku, či toto on akceptuje mu viackrát odpovedal, že je to zložitejšie, že majú staršieho syna autistu, ktorého žalobkyňa nezvláda a že už v minulosti aj chvíľu pracovala, ale potom to nechala. Vo vzťahu žalobkyne a žalovaného bol v minulosti svedkom viacerých žiarlivostných scén zo strany žalobkyne napríklad v podobe množstva telefonátov za sebou v jednom slede, keď pracovali so žalovaným, pričom počas týchto telefonátov tento neustále odbiehal z kancelárie, aby ich vybavil. Na otázku, kto mu stále volá mu odpovedal, že „manželka ako vždy“. Viackrát, keď bolo týchto telefonátov príliš veľa za sebou v slede zostal v kancelárii a zapol na svojom telefóne aj reproduktor, keď vtedy si vypočul ako mu žalobkyňa do telefónu vulgárne nadáva. Taktiež bol viackrát svedkom toho, ako ho hľadala cez deň v práci a behala po celej katedre, keď ho nenašla v kancelárii a vtedy sa sťažovala, ako ona všetko robí doma a žalovaný nerobí takmer nič a nestará sa. Taktiež vie, a to z rozprávania žalovaného, že v roku 2008 žalobkyňa aj s deťmi odišla na čas z domu a odsťahovala sa k jej rodičom. V tomto čase bol svedkom mnohých telefonátov zo strany synov žalovaného, hlavne staršieho syna, ktorý sa do telefónu žalovanému sťažoval s plačom, že mama ho stále bije a že má prísť ocino pre neho do Slatiny.

34. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2013 na účely poskytovania peňažného príspevku na kompenzáciu za opatrovanie Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen zo dňa 27.02.2014, daňový úrad v tomto potvrdení potvrdil, že žiadateľ, ktorým bol M.. P.. Q.. Q., S.. podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za kalendárny rok 2013 kde uviedol základ dane 28.695,08 Eur, daňovú povinnosť 1.905,21 Eur a príjem na účely poskytovania peňažného príspevku 26.789,87 Eur.

35. Technická univerzita vo Zvolene v pracovnom hodnotení a charakteristike svojho zamestnanca M.. P.. Q.. Q., S.., ktoré predložila do súdneho konania Sp.zn. 13P/13/2014 dňa 23.09.2014 Okresnému súdu Zvolen, a ktoré je datované dňom 22.09.2014 uviedla, že pracovné povinnosti, ktoré menovanému zamestnancovi vyplývajú z dohodnutej pracovnej zmluvy si plní v súlade s pracovnou zmluvou a pracovnou náplňou, zadané úlohy rieši zodpovedne, iniciatívne a načas. Je zamestnancom katedry Podnikového hospodárstva Drevárskej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene od 03.10.1994, kedy bol prijatý na základe výberového konania na pracovnú pozíciu učiteľa - odborného asistenta. V súčasnosti je zaradený na funkčnom mieste učiteľa - docenta pre študijný odbor Ekonomika a manažment podniku. Z pohľadu vedecko-výskumnej práce je menovaný ambicióznym a cieľavedomým zamestnancom, ktorý dosahuje požadované výsledky vo výskumnej a publikačnej činnosti, avšak svojej práci a osobným vlastnostiam podriaďuje svoje konanie vo vzťahu ku študentom aj spolupracovníkom. V rámci pracovného kolektívu katedry a tímovej spolupráce je individualista a nechotou zdieľať svoje znalosti a skúsenosti, prípadne pomôcť alebo poradiť nad rámec svojich pracovných povinností neuznáva autority. Jeho správanie častokrát hraničí s aroganciou a nadradenosťou, na čo bol v minulosti upozornený

vedúcou katedry aj dekanom fakulty. Pokiaľ ide o užívanie alkoholu, drog a iných návykových látok, na pracovisku sa takéto protiprávne konanie u neho nedokázalo.

36. Uznesením OR PZ vo Zvolene, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014 zo dňa 01.12.2014 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začaté stíhanie žalovaného za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona. Upovedomením zo dňa 01.12.2014 žalobkyni bolo oznámené, že vyšetrovateľka OR PZ vo Zvolene, odboru kriminálnej polície uznesením podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku dňa 01.12.2014 pod číslom ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014 vznesla obvinenie osobe M.. P. Q. Q., S., za zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona.

37. Podľa pracovného hodnotenia žalovaného ako zamestnanca Univerzitou Tomáša Baťu v Zlíne, Fakultou manažmentu a ekonomiky zo dňa 16.02.2015, žalovaný bol prijatý na Ústav priemyselného inžinierstva a informačných systémov do funkcie docenta ako uznávaný odborník v oblasti počítačovej podpory podnikových procesov a zároveň ako odborník znalý priemyselnej praxe. Za dobu jeho pôsobenia preukázal vysokú odbornosť a znalosť odbornej problematiky, je schopný absorbovať i vývojové trendy v uvedených oblastiach a efektívne ich transformovať okamžite do výukových procesov a aktivít pre študentov. Významný je i jeho prínos v oblasti vedecko-výskumných aktivít, kde pravidelne vykazuje nové výstupy relevantné potrebám rozvoja vedného odboru ekonomika a manažment jednak vo forme uznávaných vedecko-výskumných výstupov, tak i vo forme uznávaných vedeckých článkov publikovaných vo významných a vedecky uznávaných periodikách. Z hľadiska jeho angažovanosti pre odborné aktivity je nutné sa zmieniť k jeho početným kontaktom s priemyselnou praxou v strednej Európe, ďalej má početné kontakty s vedecko-výskumnými pracoviskami v rôznych krajinách sveta, ktoré pravidelne využíva k rozvoju svojej vlastnej odbornosti a zároveň i poskytuje rady s príslušnými väzbami i všetkým kolegom, študentom a doktorantom. Svoje pracovné povinnosti si plní na čas, v požadovanej kvalite a s plným nasadením. Má vysokú mieru osobnej disciplíny, dokáže s rozvahou a kľude riešiť rôzne odborné typy problémov, často využíval kompromisné riešenie s cieľom dosiahnutia optimálneho spoločného výsledku akceptovateľného širším tímom spolupracovníkov a študentov. Preferuje prácu v tíme spolupracovníkov a je pozitívne akceptovanou osobnosťou na pôde ústavu. Pracuje v pracovnom zaradení docent, zamestnaný je od 01.02.2010. Potvrdenie bolo vydané na žiadosť žalovaného.

38. Svedok P. S. B., S.. v konaní uviedol, že pri svojej svedeckej výpovedi trvá na tom, čo uviedol v písomnom čestnom prehlásení zo dňa 16.12.2014, a že nechce na ňom nič meniť. Doplnil, že so žalovaným trávili dosť dlhý čas na pracovisku. Nepociťovali preto potom nejakú potrebu sa stretávať ešte aj po pracovnej dobe, ako rodiny sa nenavštevovali. O spolužití žalobkyne a žalovaného mal informácie čiastkové a to buď od žalovaného, ďalej z telefonátov, ako aj z kratších rozhovorov so žalobkyňou pri jej návštevách na katedre. On ich manželstvo dlho považoval za ideálne. Poukázal na spomínané spoločné dovolenky, na spoločné nákupy. Až v priebehu roku 2014 sa dostal k nahrávkam, ktoré mu žalovaný „pustil“. Dosť ho to šokovalo, jej vulgarizmy, ako sa správala aj k deťom, aké slová používala a to vzhľadom k tomu, že sa jedná o ženu, ktorá 20 rokov v podstate nikde nepracuje, stará sa o deti a neprispieva finančnému zabezpečeniu svojou prácou. Mali zrejme nejaké zariadenie doma, z ktorého pochádzali zvukové nahrávky, ktoré mu žalovaný pustil. Boli to nahrávky z obdobia mesiac júl až august 2014. K pracovnému hodnoteniu žalovaného jeho zamestnávateľom, Technickou univerzitou Zvolen uviedol, že pokiaľ niekto cestuje do zahraničia na stáže, niečo sa tam naučí a potom to prinesie a potom niekto to od neho chce a chce to použiť, tak potom môže dochádzať aj k takémuto hodnoteniu. On sa s takýmto správaním žalovaného, ktoré je uvedené v jeho pracovnom hodnotení nestretol. Na škole sú hodnotení podľa projektov, výuky, mobilít a pokiaľ niekto dosahuje lepšie výsledky a vyčnieva, tak je zrejme tŕňom v oku iným. U žalovaného nespozoroval žiadne prejavy násillia, agresivity a to ani vo všeobecnosti, ani vo vzťahu k žalobkyni. Pokiaľ ide o telefonáty, skôr tam boli výčitky, vyčítanie, že žalobkyňa žalovanému nedôveruje, že mu neverí. Nespozoroval u žalovaného prejavy žiarlivosti voči žalobkyni. Na zvukových nahrávkach počul niečo také ako „nebi ma mama“, alebo niečo v tom zmysle, že chlapani žalobkyňu ukludňovali, pôsobili kľudným dojmom. V rokoch 1995 alebo 1996 si robili so žalobkyňou spolu vodičský preukaz. Vtedy bola normálna, usmiata, bezproblémová. O terajšom trestnom stíhaní žalovaného vie, bol vypočutý v trestnom konaní. O predchádzajúcom trestnom stíhaní žalovaného vedomosť nemal.

39. Svedok A. D., otec žalobkyne uviedol, že so žalobkyňou má dobrý vzťah. Stará sa o ňu, ako i o deti. Robí všetko čo potrebujú, nakupuje im. Čo sa týka žalovaného, pred 5 rokmi tento sľuboval hory-

doly. Odvtedy sa ale nezmenil, ba práve sa zhoršil. Začína byť z neho otrokár. Týral žalobkyňu, týral ju psychicky a takto týral aj deti. Mladší M. začína mať psychické problémy, keď sa má so žalovaným stretnúť. Starší syn žalobkyne a žalovaného je zdravotne postihnutý. Už asi jeden rok po tom, ako sa zobrali, si všimol medzi nimi problémy. Žalobkyňa však bola do žalovaného zaľúbená, preto nemohol urobiť nič. Keby to bolo na ňom, tak by manželstvo nedovolil. Pred uzavretím manželstva bol svedkom hádky medzi žalovaným a jeho otcom, pri tejto hádke žalovaný mal vypité, otcovi nadával. Vtedy prišiel k záveru, že manželstvo dcéry nebude také, ako by malo byť. V dobe, keď ešte žalobkyňa a žalovaný bývali na Sliachi, žalobkyňa nemohla nikde chodiť von. Nemohla chodiť ani po deti. Pre deti do škôlky chodieval on. Žalovaný ju chcel úplne izolovať od sveta. Takto je to aj teraz, keď bývajú už N. F. Žalovanému tituly vôbec nesedia, nesedia jeho vulgárnemu správaniu. Keď bol vedúci katedry, už vtedy bol agresívny, chodieval domov neskoro a v podnapitom stave. Cítil sa úplne nadradený, nikto pre neho nebol nič. Od neho chcel len peniaze, peniaze. Raz bol pri škrtení, vtedy išlo o 10,- Eur. Následne začal od žalobkyne tieto peniaze pýtať „niečo mu svitlo v hlave“. Ona tieto peniaze už nemala, preto ju začal škrtiť. Bolo to u nich v obyvateľke. Videl to na vlastné oči. Odohralo sa to na jeseň 2014. Žalovaný sa stále vystatoval, že on musí zarábať, že žalobkyňa peniaze nikdy ani nevidela. On si za peniaze kupoval luxusné oblečenie, luxusné auto. Keď M. potreboval peniaze na okuliare, nechcel mu ich zaplatiť, nakoniec mu ich však zaplatil. Tiež keď M. potreboval peniaze na strojček na zuby, žalovaný mu povedal, že ho nepotrebuje, odmietol mu ho zaplatiť. Preto mu tento strojček zaplatil on ako starý otec. Žalovaný si oproti tomu dal urobiť chrup za 3.000,- Eur. Jeho vzťah k Q. je dobrý, Q. sa k nemu ako ku starému otcovi správa pekne. Jeho zdravotné postihnutie sa prejavuje v tom, že on má svoj svet, svoj počítač, nič pre neho neexistuje iné. Tento začína mať problémy s rečou, nerozumie ho poriadne, čo rozpráva. Pokiaľ ide o M., majú tiež dobrý vzťah, vozíva ho do školy, zo školy. Žalobkyňa má deti rada, deti majú radi ju, a to viac, ako „pána docenta“. Čo sa týka kričania, tak tohto niekedy bol svedkom, teda, že žalobkyňa na deti kričala, ale svedkom bitiek alebo vyhrážok bitkou zo strany žalobkyne voči deťom nebol. So žalobkyňou sa stretávajú dennodenne, za dcérou chodíva, robí všetko, čo treba okolo domu. Dennodenne sa stretáva aj s vnukmi. Psychické týranie žalobkyne popísal napríklad v tom, že žalobkyňa poberá podporu za starostlivosť o staršieho syna. Raz jej žalovaný poslal SMS, ktorú mu ukázala, že je niekde v bare s paňou zo sociálky a že jej túto podporu zoberú. To je podľa neho psychické týranie. Pokiaľ ide o modriny, videl na dcére modriny, ale to bolo ešte vtedy, keď bolo prvé trestné stíhanie žalovaného. Teraz už nie. Pokiaľ žalovaný dal žalobkyňu aj zaucho, dával si pozor, aby to nebolo vidieť. Stalo sa, že raz išla žalobkyňa odvieť M. do školy, pán docent prišiel k nej a dal jej zaucho, keď sa obúvala. M. sa spýtal matky, prečo mu to nevrátila. Pred 5 rokmi žalobkyňa podala už trestné oznámenie na žalovaného. Vtedy ju žalovaný bil. Sľúbil, že to robiť nebude, že sa zmení. V tomto období žalovaný aj jemu nadával do „chrapúňov“. Bolo to za to, že mu povedal, že to bola vec dcéry, že podala trestné oznámenie. U žalovaného je nadradenosť, u neho pojem „žena“ neznamena nič. Je to len kus handry, ktorá má riadiť byt a na noc príde a pozabáva sa s ňou a to je všetko. Stávalo sa, že chodieval aj cez obed skontrolovať žalobkyňu čo robí. Ak momentálne nerobila nič, hrubo jej nadal. Žalobkyňa sa starala pritom aj o starého otca žalovaného vo vysokom veku. Chodil jej preto pomáhať. Žalobkyňa peniaze nemala. Žalovaný kupoval stravu, zaplatil elektrinu, plyn a to, čo bolo treba, ale peniaze žalobkyňu nedával. Že by syn žalobkyne a žalovaného Q. napadol svoju matku alebo svojho otca, toho svedkom nebol. Jeho Q. rešpektuje. Raz mu dcéra hovorila, že žalovaný prišiel domov v podnapitom stave, začal sa hádzať o zem a kričať, pričom niečo takéto Q. neznáša. Nevedel presne ako to bolo, teda či žalovaný zvalil žalobkyňu na zem alebo či ju zvalil na zem Q., ale dcéra mu hovorila, že žalovaný potom kričal „zabi ju, zabi ju“. On potom neskôr Q. hovoril, že takto sa nemôže k matke správať, lebo sa o neho stará. On mu na to povedal, že keď otec bije mamu, že ju môže aj on. V minulosti chcel podať sám trestné oznámenie na žalovaného, dcéra ho však od toho odhovorila. Bolo to v tej súvislosti, čo vypovedal o tom zabití v súvislosti s vnukom Q..

40. Žalovaný v konaní predložil Vyhlásenie manželov S. B. K. Z., datované dňom 20.05.2015, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný spolu s deťmi chodili do apartmánu týchto manželov v mieste Takošťana na dovolenku každé leto od roku 2007 do roku 2013. V júni dovolenkovali po 3 týždne a v auguste ešte jeden týždeň (okrem leta roku 2008). Po toľkých rokoch dovolenkovania sa spriatelili a zostali v kontakte počas celého roka. Vzťah medzi manželmi bol vždy dobrý, trávili čas spolu s deťmi, prechádzali sa a užívali si dovolenku. Spolu sa starali o syna Q., ktorý má zdravotné problémy, čo im sťažovalo situáciu, ale medzi nimi nikdy nevideli hádku, preto si myslia, že ich manželstvo bolo dobré.

41. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 1T/100/2016 súd zistil, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen Sp.zn. 1Pv 477/14/6611-54 zo dňa 18.07.2016 doručenej súdu dňa

18.07.2016 žalovaný rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 1T/100/2016-920 zo dňa 25.02.2019 bol uznaný za vinného z toho, že od presne nezistenej doby v roku 2011 najmenej do 24.09.2014 v spoločnej domácnosti na adrese D. XXX/XX, F. opakovane spôsobil fyzické a psychické utrpenie P. Ľ. Q., H.. XX.XX.XXXX tým, že sa k nej neprimerane správal aj pred spoločnými deťmi a to tak, že ju opakovane ponižoval adresovaním vulgárnych výrazov na jej osobu, že je „kurva, štetka, kurva vyjebaná, kde sa kurví“, oplŕúvaním, vylievaním vody na poškodenú, neopodstatneným podozrievaním z nevery, neustálym kontrolovaním, bránením kontaktu s inými osobami, fyzickými útokmi na jej osobu, čím jej spôsobil zranenia, s ktorými nevyhľadala lekárske ošetrovanie, vyhrázaním sa jej zabitím a zničením spoločného majetku, a to podpálením domu v mieste trvalého bydliska, zámerným robením neporiadku v spoločnej domácnosti, a to púšťaním nahlas televízie, buchaním vecami, behaním v obuvi po dobe, fajčením v dome i napriek tomu, že syn trpí astmou, zanechaním neporiadku po sebe v kuchyni, a inými schválnosťami, obmedzovaním prístupu k finančným prostriedkom, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2013 ju na služobnej ceste počas pobytu v Turecku po tom, ako jej vyčítal, že hrala volejbal s ich synom mal. M..Q., H.. XX.XX.XXXX a ďalšími osobami následne fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral svojou dlaňou do tváre, do hlavy a po celom tele, ďalej že v presne nezistenej dobe v mesiaci máj 2013 po jeho príchode zo stretnutia z vysokej školy ju fyzicky napadol za prítomnosti mal. K. M..Q., H.. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju zobudil v čase okolo 02.00 hodine ráno a začal ju fackovať po tvári, udierať pästami po celom tele a kopať po celom tele, čoho svedkom bol aj syn R.R., pričom lekárske vyšetrenie nevyhľadala, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci jún 2013, keď išla na nákup do záhradníctva ju opakovane telefonicky kontaktoval s tým, že sa jej vyhrážal, že jej ukáže, keď príde domov, vyčítal jej, že ho určite podvádzala, kde po návrate domov ju najmenej dvakrát udrel otvorenou dlaňou po jej tvári a oplŕul ju, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2014 jej pod vplyvom alkoholických nápojov vulgárne nadával za prítomnosti ich spoločných detí, pričom dňa 13.09.2014 ju fyzicky napadol, kde ju udrel otvorenou dlaňou na tvár preto, že nezostala doma so starším synom, keď takýmto správaním spôsobil tejto fyzické a psychické utrpenie, teda blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie a to bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného do 01.01.2016 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona. Za tento zločin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s tým, že súd mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súd ustanovil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky, a to bez použitia kontroly technickými prostriedkami. Súčasne tomuto bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej P. Ľ. Q. škodu vo výške 9.660,- Eur. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 12.01.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 5To/97/2019-955 zo dňa 12.01.2021, ktorým krajský súd ako súd odvolací zamietol odvolanie žalovaného ako obžalovaného a okresného prokurátora voči predmetnému rozsudku súdu prvého stupňa.

42. Vo vyššie uvedenom trestnom konaní boli podané znalecké posudky MUDr. Zuzany Kašparovej a MUDr. Renáty Loškovej, znalkyň z odboru zdravotníctva a farmácia, z odvetvia psychiatria, č. 24/2015 a č. 17/2015 zo dňa 24.04.2015, z ktorých vyplynulo, že vyšetrením duševného stavu poškodenej P. Ľ. Q. bolo zistené, že táto trpí postrahovanou úzkostne depresívnou poruchou, ktorá je dôsledkom dlhodobého psychického a fyzického týrania zo strany manžela, ekonomickým a sociálnym obmedzovaním. Podkladom zistenej poruchy je psychotrauma súvisiaca s prežitými udalosťami a je v súvislosti s vyšetrovaným trestným činom. Na túto poškodenú dlhodobo vplyva stres, ktorému čelila v súvislosti s neprimeraným a agresívnym správaním sa jej manžela. Rozvinula sa u nej depresívna symptomatika, ktorej súčasťou boli prehnané emocionálne reakcie. Po odstránení stresových faktorov a spolupôsobení psychofarmakoterapie znalkyne konštatovali stabilizáciu zdravotného stavu, kedy prehnané emočné prejavy neboli prítomné. Zistená úzkostne depresívna porucha je dôsledkom doterajšieho spôsobu života a konfliktného partnerského vzťahu. Prítomnosť úzkostne depresívnej poruchy znalkyne konštatovali aj v ambulantných psychiatrických nálezoch MUDr. Kvetoslava Moravčika.

43. V Doplnku k znaleckým posudkom č. 24/2015 a č. 17/2015 zo dňa 24.04.2015 vyhotovenému pod č. 88/2018 a č. 83/2015 dňa 25.11.2015 znalkyne uviedli, že prijali záver o prítomnosti chronifikovanej neurotickej symptomatiky u poškodenej P. Ľ. Q., príznaky ktorej sú niekedy viac, inokedy menej zvyraznené, ale sú trvalé a diagnosticky zodpovedajú príznakom úzkostnej a depresívnej reaktívnej poruchy a somatiformnej neurotickej poruchy. Uvedené príznaky sú dôsledkom dlhodobej

psychotraumatizácie z obdobia spoluzitia vo vzťahu s bývalým manželom a aj v súčasnej dobe majú významne nepriaznivé následky pre uspokojenie životných (partnerských) a spoločenských potrieb poškodenej a podieľajú sa na sťažnosti jej spoločenského uplatnenia. Uvedené následky dosiahli intenzitu vážnej duševnej poruchy pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácii, pričom znalkyne sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej ohodnotili počtom bodov 600 z hľadiska poškodenia jej zdravia titulom sťaženia spoločenského uplatnenia.

44. Ďalej v trestnom konaní bol podaný i znalecký posudok MUDr. Jána Vongreja, MUDr. Martina Somoru a PhDr. Jindřicha Cupáka, znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, psychológia a psychiatria č. 26/2015 zo dňa 11.05.2015, z ktorého vyplýva, že znalci vykonali i vyšetrenie obžalovaného a to jednotlivo. V záveroch znaleckého posudku konštatovali, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnym duševným ochorením v pravom slova zmysle. Osobnosť žalovaného zhodnotili ako akcentovanú s rysmi emočnej nezrelosti, čo je z psychiatrického a z forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti vo všeobecnosti neznižujúcu ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti. Závislosť od alkoholu ani iných návykových a omamných látok v zmysle choroby zistená nebola. Konštatovaná bola adaptačná porucha pod obrazom úzkostne depresívnej poruchy. Z hľadiska liečby a nebezpečnosti pre spoločnosť znalci u obžalovaného nezistili dôvod na uloženie ochranného opatrenia a jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažovali za nebezpečný.

45. V trestnom konaní bol podaný i znalecký posudok PhDr. Štefániou Stanislavovou, znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia č. 24/2013 zo dňa 23.10.2014, z ktorého súd zistil, že týmto znaleckým posudkom ohľadne vyšetrenia poškodenej P. L. Q. znalkyňa dospela k záverom, že u poškodenej ide o osobu s narušenou osobnou identitou. Dlhodobé hrubé a agresívne správanie sa manžela spolu so sociálnou izoláciou a ekonomickou závislosťou vyústilo u poškodenej k patologicky astentickej sebareceptii s podrobnosťou, oslabením osobnostných kompetencií, s prežívaním bezmocnosti, beznádeje a zbytočnosti. Klinický obraz zodpovedá chronickej psychotraume zapríčinennej prežitými udalosťami, pričom zistená porucha nadobudla trvalý charakter. Zdravotný stav poškodenej v čase vyšetrenia znalkyňa zhodnotila ako dlhodobo destabilizovaný, vyžadujúci si psychoterapiu v ambulantných podmienkach a sociálne poradenstvo. Z hľadiska štruktúry osobnosti poškodenej znalkyňa konštatovala, že poškodená je potenciálne extrovertná, s vynútenou izoláciou od ľudí, t.č. pasívna, neistá, závislá a nerozhodná. Aj pri menšej záťaži reaguje úzkostne, v popredí je nepokoj, nervozita, plačlivosť, obavy a usedavosť, že problémy nezvládne vyriešiť. Jej sebadôvera je nízka. Nebolo zistené, že by poškodená nadsadzovala ohľadom prežitých udalostí, modifikovala ich, alebo si vymýšľala skutočnosti, ktoré neprežila. Jej výpovede označila znalkyňa za konzistentné, korešpondujúce s opisom udalostí počas psychologického vyšetrenia. Produkovaný popis svedčí o značnej otupenosti prežívania, čo znalkyňa vysvetlila veľmi častou frekvenciou popisovaného správania sa manžela počas dlhodobého spoluzitia.

46. Znalkyňa PhDr. Štefánia Stanislavová podala v rámci trestného konania i znalecký posudok č. 25/2014 zo dňa 12.11.2014 ohľadne mal. syna obžalovaného a poškodenej M. Q., H.. XX.XX.XXXX. Z hľadiska štruktúry jeho osobnosti znalkyňa konštatovala, že u maloletého (vyšetrený bol dňa 22.10.2014) je prítomná vysoká miera úzkostnej neistoty a napätej dráždivosti. Tak isto konštatovala, že udalosti, ktoré maloletý popísal vo svojej výpovedi dňa 16.10.2014 sú udalosťami, ktoré prežil. Popísal ich vierohodným spôsobom, relatívne konzistentne, s dostatočným množstvom relevantných detailov a spôsobom zodpovedajúcim veku a mentálnej úrovni. Tendencia vedome klamať nebola zistená. Udalosti, ktoré maloletý vo svojom rodinnom prostredí dlhodobo prežíval, zanechali stopy na jeho vývine (narušenie osobnej a rodinnej identity). K možnému ovplyvňovaniu maloletého konštatovala, že maloletý je viac solidárny s matkou, uvedomuje si neadekvátnosť otcovho správania sa voči nej, dokáže vnímať rozdiely v prístupe matky aj otca, a to v ich správaní navzájom a obáva sa otcovej reakcie v prípade, že by bol oboznámený s jeho výpoveďou. Rozhodol sa vypovedať podľa „pravdy“ a niesť riziko za otcovu nevdôľu. Matku chce chrániť, boli u neho zistené prvky ľútosti a potláčaného hnevu za jej nekompetentnosť riešiť vlastnú situáciu. K otcovi v čase znaleckého vyšetrenia mal ambivalentný až negatívny vzťah. Vzťah k starým rodičom a k bratovi bol pozitívny. Vedome ovplyvnenie maloletého inou osobou znalkyňa neindikovala.

47. Zo zápisnice o výsluchu M. Q. zo dňa 16.10.2014 vo vyšetrovacom konaní, ktorá bola prečítaná v tomto konaní súd zistil, že syn žalobkyne a žalovaného, ktorý je ich mladším synom býva s rodičmi a s

bratom. Tento ďalej pri výsluchu uviedol, že doma sa mu nebyva dobre, s mamou má ale dobrý vzťah, so všetkým mu pomáha. Po tréningu doma hocikedy zaspí, ale otec ráno vstane skôr a začne búchať, trieskať, aby zobudil mamu a tým zobudí aj jeho a brata. Ďalej uviedol, že „k mamine sa oco určite nespráva dobre a k bratovi tiež veľmi dobre nie“. Škaredo jej nadáva, s mamou sa ale rozviesť nechce, lebo „vraj všetko funguje normálne, ale nepochopil to“. Pred dvoma týždňami videl, ako dal otec mame facku a keď vyšla z dverí, videl, že mala červené ucho. Keď je otec našťvaný viacej, tak mamu bije. Stalo sa tak už veľakrát aj pred ním. Pred polrokom alebo pred rokom sa stalo, že otec prišiel domov „ožratý“, pustil nahlas televízor, vyšiel hore a začal mame nadávať, dal jej zopár faciek a kolenom ju kopal do rebier. Brat Q. ho potom obliat vodou. Otec mamu bil aj pred bratom. Bil ju už viackrát. Keď sa s mamou hádajú, otec kričí na celý dom. Po tom, ako sa chceli rozviesť, otec vravel, že to napravi a bude normálny. Mama to vtedy stiahla a otec asi po roku alebo po dvoch rokoch začal zase. Otec mame nadával aj na dovolenke v Chorvátsku, keď sa pozerala po pláži a keď prišli na ubytovňu, dal jej facku. Dodal, že „ocino je proste taký“. Vykrikuje mame, že sa furt pozerá po iných mužoch. Aj keď sa mama na dovolenke pozdravila kolegovi, oco jej dal päšťou do chrbta, že komu sa zdraví. Potom ju ešte zbil v izbe. Nevidel to, ale bolo to dosť počuť. Keď otec mamu bije, on sa ju snaží chrániť. Ďalej vypovedal, že otec si nepraje, aby k nim niekto prišiel na návštevu, vznikne problém, nadáva a kričí, je žiarlivý na každého, mame nedovolí s nikým sa stretnúť a keď k nim aj prídu starí rodičia, po ich odchode kričí, že u nich zasa boli. Keď ho mama začala vozit' na hokej, otec nadával, či sa tam chodí rozprávať s chlapmi a zakázal jej to. Otec im doma nepomáha „lebo je lenivý“, mama už 4 roky kosí záhradu a robí všetko. Na nákupy chodili všetci spolu a posledne, keď už otec nákupy platiť nechcel, všetko musela platiť mama. Vtedy musela poprosiť rodičov. Tí jej veľmi pomáhajú. Odkedy otec začal mame nadávať, brat Q. sa to od neho naučil a mame začal nadávať tiež. Keď je otec k mame veľmi zlý, keď je najhoršie, vtedy sa ju brat snaží chrániť. Mama o tom všetkom nechcela hovoriť starým rodičom, ani on im to nesmel povedať, lebo by sa strachovali. Krv na mame nevidel, iba modriny na rebrách. K lekárovi ale nemohla ísť, lebo otec ju nikam nepúšťa. Nepáči sa mu, ako sa otec k mame správa. Keď ju chcel raz chrániť, otec dal facku aj jemu. Udrel ho dokopy dvakrát a brata otec tiež občas bije. Najhoršie sa ale správa k mame. Keď si vypije je horší, keď je triezvy, tak trochu menej. Otec mame nedáva peniaze a keď jej nejaké dá, oblečenie kúpi iba jemu a bratovi, ale sebe nič. Má vedomosť o tom, že otec má priateľku a raz ju aj doviezol k nim domov, ale brat ju vyhodil. Mama nemala žiadneho muža, ani žiadnych kamarátov, a aj keď s nim bola na hokeji, rozprávala sa iba so ženami. Otec jej volal na mobil a hovoril, že „kde sa ideš kurviť“. Počas hádky začne aj mama vrieskať po otcovi, snaží sa mu hovoriť, prečo na ňu nadáva, ale keď na neho zvýšila hlas, otec jej dal facku.

48. Žalobkyňa predložila v konaní komunikáciu medzi synom M. a žalovaným vo forme SMS po skončení trestného konania Sp.zn. 1T/100/2016 (č.l. 436-439 spisu) príkladmo „oci?“ „oci už nie je...“, „čo?“ „už nemáš ocina, ocina si mal do 2013... keď si si ho vážil... ľúbil ho... bol si s ním... bol si s ním stále...“, ďalej príkladmo „čauko oci, nemáš prosím ťa bloček od tých slúchadiel čo si mi kupoval pred Vianocami asi ich budem potrebovať reklamovať, lebo mi jedno nehrá...“ „to sú tvoje sračky“ a podobne.

49. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

50. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný boli manželmi. Manželstvo uzatvorili dňa 27.09.1996. Zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 13P/13/2014-479 zo dňa 09.11.2015, ktorý do rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2015. Z manželstva strán sporu pochádzajú dve deti, synovia Q., H.. XX.XX.XXXX B. M., H.. XX.XX.XXXX. V čase rozvodu manželstva maloletým bol už len syn M., preto výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva rodičov bol upravený len voči tomuto dieťaťu. Maloletý M. bol na čas po rozvode manželstva rodičov zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 14CoP/14/2016-538 zo dňa 05.04.2016, keď tiež rozvodovým rozsudkom bol upravený styk otca s mal. synom M. na čas po rozvode manželstva. Súd videl rozvrat manželstva hlavne v správaní sa žalovaného, ako aj v rozdielnosti pováh manželov a rozdielnych názoroch na spoločný život s tým, že u žalobkyne počas manželstva kvôli správaniu sa žalovaného voči jej osobe došlo k tomu, že po citovej stránke k žalovanému ochladla. Súd pri hodnotení príčin rozvratu manželstva poukázal aj na správanie

sa žalovaného voči žalobkyni, ktoré viedlo k narušeniu vzťahov medzi manželmi. Počas rozvodového konania žalobkyňa v rozvodovom konaní podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd nariadil žalovanému, aby nevstupoval dočasne do spoločného rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici D. Č.. XXX/XX N. F. a to z dôvodu, že žalovaný pre svoju neopodstatnenú žiarlivosť ju už dlhšiu dobu psychicky týra a bezdôvodne mimoriadne agresívne fyzicky napáda. V roku 2008 bola nútená oznámiť toto konanie žalovaného orgánom činným v trestnom konaní. Poukazovala na to, že k takémuto správaniu žalovaného dochádza aj za prítomnosti detí, čo negatívne vplýva najmä na staršieho syna, ktorý je zdravotne znevýhodnený. Nakoľko správanie žalovaného voči nej pokračovalo, opätovne dňa 22.03.2014 toto konanie žalovaného oznámila orgánom činným v trestnom konaní. O návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol Okresný súd Zvolen v rozvodovom konaní uznesením č.k. 13P/13/2014-56 zo dňa 14.04.2014, ktorým návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a uložil povinnosť žalovanému, aby nevstupoval dočasne do spoločného rodinného domu. Súčasne uložil povinnosť žalobkyni, aby v lehote do 30-tich dní od doručenia tohto uznesenia podala na súde žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu. Hoci predmetné uznesenie bolo zmenené Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením Sp.zn. 17CoP/43/2014-84 zo dňa 11.06.2014 tak, že krajský súd ako súd odvolací návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a predmetné uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti žalobkyni podať na súde žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu zrušil, žalobkyňa v zmysle uznesenia okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré bolo vykonateľné dňom nariadenia podala žalobu na súde dňa 14.05.2014 o vylúčenie žalovaného z užívania spoločného rodinného domu, keď žalobu podala pred rozhodnutím odvolacieho súdu v konaní o nariadenie predbežného opatrenia.

51. Žalobkyňa v žalobe ako dôvod žaloby popísala po skutkovej stránke správanie sa žalovaného voči nej tak, že tento ju svojou neopodstatnenou žiarlivosťou už dlhú dobu psychicky týra, bezdôvodne mimoriadne agresívne fyzicky napáda, bezdôvodne ju podozrieva, sleduje, s ktorými osobami sa stretáva, kontroluje jej telefonáty a správy, vulgárne jej nadáva, uráža ju, fyzicky napáda aj pred deťmi. Takéto konanie a správanie sa žalovaného voči nej trvá najmenej od roku 2006. V roku 2008 v súvislosti s opakovaným násilím v rodine, keď bola napadnutá fyzicky žalovaným dňa 01.05.2008, a v tejto súvislosti sa podrobila i lekárskeho ošetreniu, psychiatrická jej staršieho syna MUDr. Dagmar Guttenová, psychiatrická ambulancia Zvolen podala trestné oznámenie, ktoré konanie žalovaného bolo predmetom vyšetrovacieho konania vedeného pred Okresným riaditeľstvom PZ vo Zvolene, Úradom justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen pod Sp.zn. ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008. Toto bolo vedené vo veci trestného stíhania žalovaného za konanie, ktorého sa mal dopustiť voči nej v období od roku 2006 najneskôr do 10.05.2008 v priestoroch spoločného rodinného domu. Uznesením Okresnej prokuratúry Zvolen Sp.zn. 1Pv 460/08-41 zo dňa 14.06.2010 trestné stíhanie žalovaného za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona bolo zastavené. Vzhľadom k tomu, že takéto správanie a konanie sa žalovaného voči nej naďalej pokračovalo, podala sama orgánom činným v trestnom konaní oznámenie o takomto konaní a správaní sa žalovaného dňa 22.03.2014 a opätovne počas predmetného súdneho konania dňa 04.08.2014. Na základe posledného trestného oznámenia žalobkyne podaného dňa 04.08.2014 Okresné riaditeľstvo PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície Zvolen začalo dňa 10.09.2014 trestné konanie uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona pod Sp.zn. ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014. Po podaní znaleckých posudkov v tomto vyšetrovacom konaní PhDr. Štefániou Stanislavovou, znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia č. 25/2014 zo dňa 12.11.2014 (vyšetrenie sa týkalo syna strán sporu mal. M. Q.) a znaleckého posudku tej istej znalkyne č. 24/2013 zo dňa 23.10.2014 v tomto istom vyšetrovacom konaní (vyšetrenie sa týkalo samotnej žalobkyne) žalobkyňa v predmetnom konaní podala na základe týchto nových dôkazov opätovne návrh na nariadenie predbežného opatrenia o dočasné vylúčenie žalovaného z užívania spoločného rodinného domu, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, keď tomuto jej návrhu bolo vyhovené uznesením Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 11C/79/2014-153 zo dňa 21.11.2014, ktoré uznesenie bolo v rámci odvolacieho konania potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom odvolacím uznesením Sp.zn. 14Co/2/2015-222 zo dňa 13.01.2015, ktoré rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 02.02.2015.

52. Nakoľko konanie a správanie sa žalovaného voči žalobkyni v trestnoprávnej rovine bolo posudzované vo vyšetrovacom konaní, súd predmetné súdne konanie prerušil uznesením Sp.zn. 11C/79/2014-308 zo dňa 29.05.2015 až do skončenia trestného konania vedeného Okresným

riaditeľstvom PZ vo Zvolene, odborom kriminálnej polície Zvolen pod ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho Sp.zn. 14Co/735/2015-344 zo dňa 28.09.2015, ktorým odvolací súd uznesenie okresného súdu o prerušení konania potvrdil. Uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 19.11.2015.

53. Konanie vedené pred Okresným riaditeľstvom PZ vo Zvolene, odborom kriminálnej polície Zvolen pod ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014 vyústilo do podania obžaloby na žalovaného ako obvineného prokurátorom Okresnej prokuratúry vo Zvolene pod č. 1Pv 477/14/6611-54 zo dňa 18.07.2016 na Okresnom súde Zvolen dňa 18.07.2016. Konanie o obžalobe bolo vedené pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 1T/100/2016. Právoplatne bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 1T/100/2016-920 zo dňa 25.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho Sp.zn. 5To/97/2019-955 zo dňa 12.01.2021. Rozhodnutiami súdov v trestnom konaní žalovaný bol uznaný za vinného, že od presne nezistenej doby v roku 2011 najmenej do 24.09.2014 v spoločnej domácnosti na adrese D. XXX/XX, F., opakovane spôsobil fyzické a psychické utrpenie P. L. Q. tým, že sa k nej neprimerane správal aj pred spoločnými deťmi, a to tak, že ju opakovane ponižoval adresovaním vulgárnych výrazov na jej osobu, že „je kurva, štetka, kurva vyjebaná, kde sa kurví“, oplúvaním, vylieváním vody na poškodenú, neopodstatneným podozrievaním z nevery, neustálym kontrolovaním, bránením kontaktu s inými osobami, fyzickými útokmi na jej osobu, čím jej spôsobil zranenia, s ktorými nevyhľadala lekárske ošetrenie, vyhrážaním sa jej zabitím a zničením spoločného majetku, a to podpálením domu v mieste trvalého bydliska, zámerným robením neporiadku v spoločnej domácnosti, a to púšťaním nahlas televízie, buchaním vecami, behaním v obuvi po dobe, fajčením v dome i napriek tomu, že syn trpí astmou, zanechaním neporiadku po sebe v kuchyni, a inými schválnosťami, obmedzovaním prístupu k finančným prostriedkom, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2013 ju na služobnej ceste počas pobytu v Turecku po tom, ako jej vyčítal, že hrala volejbal s ich synom mal. M..Q., H.. XX.XX.XXXX a ďalšími osobami následne fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral svojou dlaňou do tváre, do hlavy a po celom tele, ďalej že v presne nezistenej dobe v mesiaci máj 2013 po jeho príchode zo stretnutia z vysokej školy ju fyzicky napadol za prítomnosti mal. syna M..Q., H.. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju zobudil v čase okolo 02.00 hodine ráno a začal ju fackovať po tvári, udierať päťami po celom tele a kopať po celom tele, čoho svedkom bol aj syn R.R., pričom lekárske vyšetrenie nevyhľadala, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci jún 2013, keď išla na nákup do záhradníctva ju opakovane telefonicky kontaktoval s tým, že sa jej vyhrážal, že jej ukáže, keď príde domov, vyčítal jej, že ho určite podvádzala, kde po návrate domov ju najmenej dvakrát udrhel otvorenou dlaňou po jej tvári a oplul ju, ďalej, že v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2014 jej pod vplyvom alkoholických nápojov vulgárne nadával za prítomnosti ich spoločných detí, pričom dňa 13.09.2014 ju fyzicky napadol, kde ju udrhel otvorenou dlaňou na tvár preto, že nezostala doma so starším synom, keď takýmto správaním spôsobil tejto fyzické a psychické utrpenie, teda blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie a to bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona účinného do 01.01.2016. Žalovanému za tento zločin bol uložený právoplatne trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený a s tým že mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú súd určil na 4 roky. Súčasne bola uložená povinnosť žalovanému nahradiť žalobkyni titulom sťaženia spoločenského uplatnenia škodu vo výške 9.660,- Eur.

54. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

55. Z ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pod ktoré vec bolo dôvodné právne posúdiť, obsahuje právnu úpravu niektorých obmedzení výkonu vlastníckych práv jedného z manželov, a to za predpokladu, ak zo strany jedného z manželov došlo:

1. k fyzickému násiliu alebo psychickému násiliu alebo hrozbe týmito násiliami,
2. násilie smerovalo voči spoluvlastníkovi alebo osobe tomuto spoluvlastníkovi blízkej,
3. osoba voči ktorej násilie smerovalo býva v spoločnom dome alebo byte,
4. ďalšie spolužitie v spoločnom dome alebo byte sa stalo neznesiteľným,
5. spoločnou vecou je dom alebo byt.

Pri naplnení uvedených predpokladov, môže súd rozhodnúť tak, že:

1. obmedzí užívacie právo manžela alebo
2. manžela vylúči z užívania úplne.

56. V súdnej veci na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala v konaní všetky hmotnoprávne podmienky ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za kumulatívneho splnenia ktorých bolo dôvodné žalobe žalobkyne vyhovieť.

57. Vo veci súdom bolo nepochybne zistené, že počas manželského spolužitia žalobkyne a žalovaného dochádzalo ku konfliktom, ktoré viedli k rozvodu manželstva počas predmetného súdneho konania dňa 15.12.2015. Strany sporu spolu s deťmi žili v predmetných nehnuteľnostiach, v spoločnom rodinnom dome s príslušenstvom a s príľahlými pozemkami, ktoré nehnuteľnosti nesporne patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Hoci manželstvo strán sporu počas súdneho konania zaniklo rozvodom, k vyporiadaniu BSM, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva doposiaľ nedošlo, o čom svedčí súdne konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 17C/43/2018. Konanie o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva je vedené na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola doručená súdu dňa 14.12.2018. Ako súd už dôvodí, otázka, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM, nie je medzi stranami sporná, a jej spornosť nevyplýva ani z konania Sp.zn. 17C/43/2018. Teda napriek tomu, že manželstvo strán sporu zaniklo, nakoľko predmetné nehnuteľnosti doposiaľ nie sú vyporiadané v rámci BSM, a teda nebolo doposiaľ právoplatne súdom rozhodnuté, ktorý z rozvedených manželov sa stane vlastníkom predmetných nehnuteľností, sú tieto spoločnou vecou obidvoch strán sporu, čím je naplnený tento hmotnoprávny predpoklad aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka na daný prípad. Žalobkyňa v konaní sa domáha vylúčenia žalovaného z užívania spoločného rodinného domu s príslušenstvom, ktorý napriek zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, nakoľko nedošlo doposiaľ k jeho vyporiadaniu, je spoločnou vecou. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobkyňa v predmetnom rodinnom dome býva, užíva ho spolu s deťmi, ktoré pochádzajú z manželstva a ktoré sú v súčasnom období už obidve plnoleté. Starší syn rozvedených manželov je ťažko zdravotne znevýhodnený, žalobkyňa mu zabezpečuje napriek jeho plnoletosti starostlivosť. Tým je naplnená aj ďalšia hmotnoprávna podmienka aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa býva v spoločnom dome, z ktorého užívania žalobou žiadala vylúčiť žalovaného ako druhého bezpodielového spoluvlastníka rodinného domu.

58. Ďalšou hmotnoprávnou podmienkou resp. predpokladom aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, aby bolo v konaní preukázané, že zo strany žalovaného ako manžela žalobkyne došlo k fyzickému násiliu alebo psychickému násiliu alebo hrozbe týmito násiliami voči žalobkyňi. Žalobkyňa v konaní preukázala, že v období od roku 2011 najmenej do 24.09.2014 žalovaný jej v spoločnej domácnosti na adrese kde sa nachádza spoločný rodinný dom opakovane spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, ktoré je skutkovo popísané vo výroku právoplatného trestného rozsudku Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 1T/100/2016-920 zo dňa 25.02.2019, ktorým žalovaný bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2021 spolu s uznesením odvolacieho súdu vydaného v tejto veci. Žalovanému za tento zločin bol uložený právoplatne trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky, tiež mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe 4 roky. Žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyňi aj škodu na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 9.660,- Eur. Nakoľko fyzické a psychické násilie je kategóriou skôr trestného práva, odpoveď na otázku, kedy ide o takéto správanie sa jedného z manželov treba hľadať v ustanoveniach trestnoprávneho charakteru. Žalobkyňa výsledkami právoplatne skončeného trestného konania preukázala, že žalovaný voči nej ako blízkej osobe jej spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie, a to bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, keď takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas. Je tak nepochybné, že zo strany žalovaného došlo k fyzickému ako aj psychickému násiliu voči žalobkyňi, čím je naplnená aj

ďalšia hmotnoprávna podmienka aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej je nepochybné, že z dôvodu fyzického a psychického násillia žalovaného voči žalobkyni sa stalo ďalšie spolužitie medzi stranami v rodinnom dome neznesiteľným. Zákon v ustanovení § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vypovedá, že tento predpoklad je naplnený, ak zo strany jedného z manželov došlo k fyzickému násilliu alebo psychickému násilliu, alternatívne hrozbe týmito násilliami. V súdnej veci žalobkyňa preukázala, že k fyzickému a psychickému násilliu zo strany žalovaného ako jej manžela došlo. Neobstojí obrana žalovaného v tom, že aktuálne nehrozí žalobkyni z jeho strany žiadne takéto násillie, pretože od vydania predbežného opatrenia 78 mesiacov nehnuteľnosti, teda ani spoločný dom neužíva, so žalobkyňou nekomunikuje, navyše od roku 2015, kedy bolo konanie prerušené, nebolo vykonané doposiaľ žiadne dokazovanie, ktoré by preukazovalo také jeho správanie, ktoré by aktuálne odôvodňovalo naplnenie hmotnoprávnej podmienky ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda že by aktuálne dochádzalo k fyzickému, či psychickému násilliu z jeho strany voči žalobkyni alebo hrozbe týmito násilliami. Poukázal v obdobnej veci na rozsudok Krajského súdu v Trnave Sp.zn. 26Co/140/2017 zo dňa 14.08.2018. V súčasnosti vzhľadom na stabilizáciu svojich pomerov, či už osobných, bytových, nie je tu z jeho strany žiadne také správanie od roku 2015, ktoré by spĺňalo znaky psychického, fyzického násillia voči žalobkyni, alebo hrozbe týmito násilliami. Pri aktuálnom svojom rozhodovaní v tejto veci súd nemôže vychádzať z konania, ktoré je tu z jeho strany s časovým odstupom niekoľko rokov dozadu. On si žije svoj život, a to niekoľko rokov, vedecký, pedagogický, má inak zabezpečenú bytovú potrebu, inak zabezpečené ostatné životné potreby. Pokiaľ ide o jeho odsúdenie, zdôraznil, že má nariadený probačný dohľad nad svojim správaním. Ak by zo záverov znaleckých dokazovaní v trestnom konaní alebo z výsledkov iných dôkazov v trestnom konaní vyplynula nejaká obava z jeho správania a konania voči žalobkyni, tak by orgány činné v trestnom konaní mohli v rámci jednotlivých výrokov svojich rozhodnutí nariadiť mu ďalšie obmedzujúce opatrenia, napríklad zákaz kontaktovať žalobkyňu na nejakú vzdialenosť, uložiť mu zákaz vstupu do spoločného domu a podobne. V trestnom konaní nevznikla potreba pre vydanie takýchto obmedzujúcich opatrení. Ak by čokoľvek urobil smerom k žalobkyni, tak by porušil pravidlá a podmienky skúšobnej doby a porušil by pravidlá a princípy probačného dohľadu. Z týchto dôvodov nie je opodstatnené s odstupom 6 až 7 rokov od ohraničenia časového skutkového obdobia jeho konania voči žalobkyni v civilnom konaní takým spôsobom, ako navrhuje žalobkyňa, zasiahnuť do jeho základných ústavných práv s poukázaním na čl. 20 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Ústavy SR.

59. S vyššie uvedenou námietkou žalovaného sa súd nestotožnil. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný sa voči žalobkyni dopúšťal fyzického a psychického násillia a spôsobil jej fyzické a psychické utrpenie opakovane od roku 2011 presne nezistenej doby najmenej do 24.09.2014 v spoločnej domácnosti, v spoločnom rodinnom dome, tak ako to bolo ustálené preukázateľne v trestnom konaní Sp.zn. 1T/100/2016. Konanie a správanie sa žalovaného v tomto období bolo v trestnom konaní kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorý čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas. Žalovaný bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, žalobkyne, kde do úvahy uloženie trestu prichádzalo v rozmedzí trestnej sadzby od 7 rokov do 15 rokov, a len pre vyhodnotenie pomerov žalovaného, súd v trestnom konaní považoval u žalovaného uloženie trestu v zákonom určenej výmere trestnej sadzby za neprímerane prísne a preto mu uložil trest odňatia slobody so stanovením skúšobnej doby a s nariadením probačného dohľadu v skúšobnej dobe. V konaní, na ktoré poukazoval žalovaný a v ktorom rozhodoval Krajský súd Trnava rozsudkom Sp.zn. 26Co/140/2017 zo dňa 14.08.2018 išlo o priestupkové konanie žalovaného, v ktorom bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Nepochybné tak pokiaľ ide o závažnosť konaní a to v predmetnom spore a v spore, na ktorý poukazoval žalovaný, je zásadne odlišná v neprospech žalovaného. Tieto konania sú z hľadiska ich závažnosti a nebezpečnosti neporovnateľné. Tiež bolo dôvodné prihliadnuť na to, že žalovaný sa dopúšťal psychického a fyzického násillia voči žalobkyni dlhodobo, niekoľko rokov, a to opakovane, pričom v porovnávanom spore išlo o ojedinelé konanie žalovaného manžela, kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. O závažnosti správania a konania žalovaného v tejto posudzovanej veci svedčí i skutočnosť, že jeho správanie a konanie zanechalo na žalobkyni závažné poškodenie zdravia v podobe sťaženia spoločenského uplatnenia, za čo jej v trestnom konaní bolo priznané odškodnenie vo výške 9.660,- Eur. V trestnom konaní boli podané znalecké posudky znalkyň MUDr. Zuzany Kašparovej a MUDr. Renáty Loškovej č. 24/2015 a č. 14/2015 zo dňa 24.04.2015 a doplnky k týmto znaleckým posudkom č. 88/2015 a č. 83/2015 zo dňa 25.11.2015, kde znalkyne prijali záver o prítomnosti chronifikovanej neurotickej symptomatiky u žalobkyni, príznaky ktorej sú niekedy viac, inokedy menej zvýraznené, ale sú trvalé a diagnosticky zodpovedajú príznakom úzkostnej a

depresívnej reaktívnej poruchy a somatoformnej neurotickej poruchy. Uvedené príznaky sú dôsledkom dlhodobej psychotraumatizácie z obdobia spolužitia vo vzťahu s bývalým manželom a aj v súčasnej dobe majú významne nepriaznivé následky pre uspokojovanie životných (partnerských) a spoločenských potrieb poškodenej. Z posudkov ďalej vyplynulo, že žalobkyňa trpí postrahovanou úzkostnedepresívnou poruchou, ktorá je dôsledkom dlhodobého psychického a fyzického týrania zo strany manžela a ekonomickým a sociálnym obmedzovaním. Ďalej zo znaleckého posudku PhDr. Štefanie Stanislavovej, ktorý tiež bol podaný vo vyšetrovacom konaní č. 24/2013 zo dňa 23.10.2014 vyplynulo, že u žalobkyne ide o osobu s narušenou osobnou identitou. Dlhodobé hrubé a agresívne správanie sa manžela spolu so sociálnou izoláciou a ekonomickou závislosťou vyústilo u nej k patologicky astentickej sebarepcii s podrobivosťou, oslabením osobnostných kompetencií, s prežívaním bezmocnosti, beznádeje a zbytočnosti. Klinický obraz zodpovedá chronickej psychotraume, zapríčinenej prežitými udalosťami, pričom zistená porucha nadobudla trvalý charakter. I keď žalovaný predmetne nehnuteľnosti, teda spoločný dom neužíva, a od roku 2015 nebolo v konaní preukázané žiadne také jeho konanie a správanie voči žalobkyňi, ktoré by bolo napĺňalo znaky opakovaného fyzického a psychického ubližovania, vzhľadom na charakter správania a konania žalovaného, ktoré pôsobilo voči žalobkyňi niekoľko rokov, pričom nešlo o konanie a správanie, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu menej závažnej trestnej činnosti žalovaného, prípadne priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, tak ako to bolo v spore na ktorý poukazoval žalovaný, súd mal za to, že i keď obidve strany v konaní potvrdili, že po vydaní predbežného opatrenia v danej veci došlo k upusteniu konania a správania sa žalovaného voči žalobkyňi v podobe psychického a fyzického násillia, z dôvodu, keďže sa tak dialo na základe predbežného opatrenia, ktorým súd dočasne vylúčil žalovaného z užívania spoločného domu, aby bola vylúčená akákoľvek možnosť v prípade nevyhovenia žalobe a tým stratenia opodstatnenosti existencie vydaného predbežného opatrenia vzniku hrozby fyzického, či psychického násillia zo strany žalovaného voči žalobkyňi, je dôvodné žalobe žalobkyne vyhovieť. Konanie o vyporiadanie BSM k spoločnému rodinnému domu nie je skončené, konanie prebieha od roku 2018. Pokiaľ by žalovaný nebol vylúčený z užívania rodinného domu, po strate účinnosti predbežného opatrenia, by ako bezpodielový spoluvlastník bol oprávnený rodinný dom, kde žalobkyňa stále býva s deťmi, užívať. Žalovaný síce v konaní o vyporiadanie BSM prezentuje svoj záujem prikázať spoločný rodinný dom do výlučného vlastníctva žalobkyne, s ktorou skutočnosťou žalobkyňa súhlasí, sporná je však cena rodinného domu, pričom vzhľadom na odlišné príjmové pomery strán sporu, ktoré jednoznačne priaznivejšie svedčia v prospech žalovaného, nemožno v tomto konaní prejedukovať, ako bude rozhodnuté o vyporiadaní BSM k rodinnému domu. Konanie žalovaného voči žalobkyňi napokon vykazovalo znaky násillia aj pred obdobím, ktoré bolo ustálené v trestnom konaní Sp.zn. 1T/100/2016, keďže prítomnosť úzkostnedepresívnej poruchy u žalobkyne znalkyne MUDr. Zuzana Kašparová a MUDr. Renáta Lošková konštatovali aj v ambulantných psychiatrických nálezoch MUDr. Kvetoslava Moravčíka, u ktorého sa žalobkyňa ambulantne liečila a ktorý podával lekárske správy a bol vypočutý v konaní pred Okresným riaditeľstvom PZ Zvolen, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen pod Sp.zn. ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008. Toto konanie bolo síce zastavené predovšetkým vzhľadom na výsledok znaleckého dokazovania znaleckým posudkom č. 198 a č. 200 zo dňa 20.11.2009, ktorý bol podaný ako spoločný znalecký posudok znalcov MUDr. Tibora Ďuriana a MUDr. Petra Vážneho, psychiatrov, z ktorého záverov vyplynulo, že žalobkyňa v čase vyšetrenia v tomto období netrpela duševnou chorobou ani duševnou poruchou chorobného charakteru a neboli u nej zistené ani známky posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá by vyplynula z doterajšieho spôsobu života s manželom, a ktorá by mala vplyv na zmenu jej osobnosti, iný záver bol však prijatý s odstupom niekoľkých rokov znaleckým posudkom MUDr. Zuzany Kašparovej a MUDr. Renáty Loškovej, kde znalkyne u posudzovanej žalobkyne konštatovali prítomnosť psychického, fyzického týrania, ekonomického a sociálneho obmedzovania, ktoré je dlhodobé, keď v dôsledku tohto u žalobkyne bola zistená postrahovaná úzkostnedepresívna porucha, ktorá je dôsledkom jej doterajšieho spôsobu života vo vzťahu s manželom, a dôsledkom ich dlhodobého konfliktného matrimónia (partnerského vzťahu).

60. O dôvodnosti vyhovieť žalobe žalobkyne za aktuálneho skutkového stavu svedčí i tá skutočnosť, že po ukončení trestného konania vzťah žalovaného k deťom je narušený, žalovaný podľa tvrdení žalobkyne sa so starším synom prestal stýkať odvtedy ako zistil, že mu v trestnom konaní tento nemôže pomôcť, mladšieho syna prestal navštevovať od rozhodnutia odvolacieho súdu v trestnej veci. Tieto skutočnosti žalovaný v konaní nepoprel. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila elektronickú komunikáciu žalovaného so synom (č.l. 436-439 spisu) a to z roku 2021, ktorej obsah žalovaný v súdnom konaní nepoprel a z ktorej vyplýva, že vzťah žalovaného voči synovi je narušený. Možno prisvedčiť žalobkyňi, že je tomu tak z dôvodu, že tento vypovedal v trestnom konaní v prospech

matky. Aj na základe dôkazu vykonaného vylúčením syna strán sporu M., ešte ako maloletého v prípravnom konaní v súčinnosti s hodnotením ďalších dôkazov bol žalovaný totiž právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči žalobkyňi.

61. Výpoveď syna strán sporu M. prečítaná v predmetnom súdnom konaní, výpovede svedkov A. D. B. B. D., rodičov žalobkyne, preukazujú tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaný sa voči nej dlhodobo dopúšťal psychického a fyzického násillia.

62. K ďalšej námietke žalovaného, že touto žalobou žalobkyňa sleduje určité „majetkové zvýhodnenie“ súd dodáva, že ani táto nie je opodstatnená. Ohľadne spoločného domu prebieha konanie o vyporiadanie BSM. Žalobkyňa žiada tento spoločný dom v konaní vyporiadať ako spoločný majetok, nepopiera tak vlastnícke právo žalovaného k tomuto rodinnému domu. Že podala žalobu na súd v posledný deň zákonnej hmotnoprávnej lehoty, nie je faktom, ktorý by mohol ovplyvniť rozhodnutie súdu v tejto veci. Konanie o vyporiadanie BSM na súde prebieha, vykonáva sa v ňom dokazovanie za účelom zistenia všeobecnej hodnoty spoločných nehnuteľností. Z takéhoto konania žalobkyne nemožno vyvodiť, že by predmetnou žalobou sledovala majetkové zvýhodnenie a podať žalobu na súde hoci v posledný deň lehoty je právom žalobkyne za stavu, že k vyporiadaniu BSM nedošlo k tomuto dňu dohodou.

63. Napokon nie je dôvodná obrana žalovaného ani v tom, že žalobkyňa tým, že začala poukazovať na skutkové okolnosti prebiehajúceho trestného konania vedeného pod Sp.zn. 1T/100/2016 zmenila skutkovo žalobu. Už v žalobe poukazovala na to, že psychické týranie a agresívne fyzické napádanie zo strany žalovaného voči nej pretrváva od roku 2006. Pokiaľ ide o dôkazy, poukazovala síce na konanie vedené pod Sp.zn. ČVS: ORP-471/OVK-ZV-2008 OR PZ Zvolen, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen, ktoré napokon bolo zastavené, ale v žalobe sa tiež odvolávala na návrh na rozvod manželstva, ktorý podala v roku 2014, a na skutočnosti, ktoré uviedla v tomto návrhu, ďalej poukazovala, že takéto správanie žalovaného je pretrvávajúce a opakujúce sa, preto podala v marci 2014 trestné oznámenie, ktoré počas rozvodového konania podala opätovne v auguste 2014. Pri svojom vylúčení (júl 2014) psychické a fyzické týranie popisovala skutkovými okolnosťami, ktoré ako skutky boli posudzované aj v trestnom konaní vedenom pod Sp.zn. 1T/100/2016. Boli to udalosť z apríla 2013 dovolenka v Turecku, ďalej z mája 2013 stretnutie z vysokej školy, ďalej z júna 2013 nákup do záhradníctva s matkou, z ktorých skutočností potom súd nemal za to, že by žalobkyňa v priebehu súdneho konania menila skutkové okolnosti podanej žaloby, ktoré by si vyžadovali procesný návrh na zmenu žaloby a jej pripustenie zo strany súdu. Napokon predmetné trestné konanie bolo dôvodom na prerušenie súdneho konania o vylúčení žalovaného z užívania spoločného rodinného domu až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pred vyšetrovacím orgánom pod Sp.zn. ČVS: ORP-682/1-VYS-ZV-2014, na ktoré nadväzovalo trestné konanie Sp.zn. 1T/100/2016. Ani túto procesnú obranu žalovaného preto súd nevyhodnotil za opodstatnenú.

64. Súd vrátiac sa k rozsudku Krajského súdu Trnava Sp.zn. 26Co/140/2017 zo dňa 14.08.2018, na ktorý poukazoval žalovaný, musí ešte dodať, že tento vychádzal z inej skutkovej situácie i v tom, že u žalujúcej manželky sa vďaka jej psychickej odolnosti syndróm týrania nerozvinul. V tomto prípade tomu tak nie je, ako to vyplýva zo záverov znaleckých posudkov, ktoré boli podané v trestnom konaní, ktoré znalecké posudky žalobkyňa predložila ako listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v súdnom konaní o vylúčení žalovaného z užívania spoločného domu.

65. Pokiaľ žalovaný ďalej namietal porušovanie jeho Ústavou SR garantovaných vlastníckych práv, súd zhodne s názorom žalobkyne mal za to, že právo na ochranu života a zdravia je silnejšie ako vlastnícke právo, právo na ochranu života a zdravia má absolútnu povahu a prednosť pred vlastníckym právom osoby, ktorá sa dopúšťa voči inej osobe násillia, či už fyzického, alebo psychického.

66. Pri rozhodovaní o žalobe žalobkyne, pokiaľ ide o možnú hrozbu násillia súd vzal do úvahy i znalecký posudok MUDr. Jána Vongreja, MUDr. Martina Somoru a PhDr. Jindřicha Cupáka č. 26/2015 zo dňa 11.05.2015, ktorý bol podaný v trestnom konaní a ktorý bol oboznámený i v predmetnom súdnom konaní. Z tohto vyplýva, že žalovaný v čase spáchania trestného činu síce netrpel žiadnym duševným ochorením v pravom slova zmysle, ale bola u neho konštatovaná adaptačná porucha pod obrazom úzkostnej depresívnej poruchy. Z hľadiska liečby a nebezpečnosti pre spoločnosť znalci u žalovaného nezistili dôvod na uloženie ochranného opatrenia a jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažovali za nebezpečný, ale štruktúra osobnosti žalovaného ho disponuje k impulzívnemu

správaní. Hoci prejavy agresívneho správania neboli u neho zistené, vzhľadom na štruktúru jeho osobnosti nie je možné vylúčiť, že počas ovplyvnenia alkoholom môže byť u neho prítomný sklon k takémuto správaniu. Impulzivita je trvalou osobnostnou výbavou u žalovaného a pri pití alkoholu sa zväčšuje. Tento dôkaz súd vyhodnotil tak, že určité množstvo alkoholu odbrzdzuje impulzívne črty osobnosti žalovaného, čo u neho môže viesť k neočakávanému správaniu, ktoré nevylučuje hrozbu násillia. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovaným na tú skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní mu neuložili žiadne ochranné opatrenia vo vzťahu k žalobkyni, súd v tomto konaní nie je oprávnený vyhodnocovať, z akého dôvodu neboli uložené. Druhostupňové rozhodnutie v trestnej veci bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného len dňa 22.02.2021, keď od tohto času uplynula pomerne krátka doba, aby boli vyhodnotené podmienky probačného dohľadu u žalovaného. Napokon žalovaný bol vylúčený z užívania spoločného rodinného domu na základe predbežného opatrenia súdu vydaného v predmetnom súdnom konaní. Nebol potom dôvod, aby orgány činné v trestnom konaní napríklad opätovne ukladali žalovanému zákaz vstupu do spoločných nehnuteľností, alebo iné ochranné opatrenia.

67. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkazmi, ktoré navrhli strany sporu. Odmietol vykonať jedine dôkaz predložený zo strany žalovaného, a to oboznámením sa so 4 kusmi „CD“ nosičov, ktoré boli predložené na dôkaz i v trestnom konaní. Súd tento dôkaz nepripustil z dôvodu, že záznam bol vyhotovený bez súhlasu žalobkyne v rodinnom dome. Napokon tento dôkaz, ktorý mal preukazovať správanie sa žalobkyne v rodinnom dome, nie je podstatný vzhľadom na výsledky trestného konania. Už aj súd v trestnom konaní zhodnotil, že zvukový záznam svojvoľne zachytený na diktafón bez súhlasu poškodenej a rešpektovania ustanovenia Trestného poriadku je zároveň porušením osobnostných práv poškodenej chránených Občianskym zákonníkom, aj Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách. V zhode so súdom v trestnom konaní súd konštatuje, že nie je prípustné, aby súkromná osoba, v tomto prípade žalovaný, utajeným spôsobom (postupom spočívajúcim v porušení § 2 ods. 7 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a v porušení ustanovenia § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka), vyhotovil hlasový prejav iného, v danom prípade žalobkyne cielene za účelom, aby ho mohol v budúcnosti použiť ako dôkaz, či už v trestnom alebo v civilnom konaní.

68. Svedkovia P. S. B., S., A.. Z. E. boli vypočutí tak v trestnom konaní, ako i v civilnom konaní. Ich svedecké výpovede ani v civilnom konaní nezvratili záver súdu o tom, že žalobkyňa preukázala, že žalovaný sa dopúšťal voči nej fyzického a psychického násillia.

69. Napokon rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 3Cdo/139/2018 zo dňa 13.02.2019, na ktoré poukazoval žalovaný v konaní po skutkovej stránke neobsahuje žiadne právne závery, ktorých použitie by bolo opodstatnené v danej veci. Týmto rozhodnutím Najvyšší súd SR odmietol dovolanie vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod Sp.zn. 6C/38/2008 a Krajského súdu v Bratislave Sp.zn. 15Co/135/2017 o vylúčení z užívania rodinného domu, ktoré rozhodnutie resp. z ktorého rozhodnutia vyplýva, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá nedostatočné zistenie rozhodujúcich okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

70. Na základe zistenia uvedených skutočností a ich právneho zhodnotenia súd mal za to, že je dôvodné žalobe žalobkyne vyhovieť.

71. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

72. V konaní bola plne úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

75. V konaní vznikli i trovy štátu z titulu zaplataenia svedočného A.. Z. E. v sume 7,03 Eur z prostriedkov štátu (č.l. 388 spisu). Tieto trovy konania vznikli štátu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný je v konaní plne neúspešný, preto má povinnosť štátu nahradiť resp. zaplatiť trovy konania, ktoré štát za neho platil titulom svedočného v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný bol v konaní plne neúspešný. O tomto nároku súd rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku podľa ktorého, ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by si zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

76. Štátu patrí náhrada trov konania, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku. V zmysle uvedeného potom súd o nároku štátu na náhradu trov konania rozhodol (uznesenie NS SR zo dňa 31.07.2018, Sp.zn. 4Obo/3/2018).

77. O výške trov konania žalobkyne i štátu bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku samostatné uznesenie, ktoré vydá súdny úradník.

78. Súd nezrušil predbežné opatrenie nariadené v súdnej veci, pretože toto bolo nariadené len do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a teda právoplatným skončením konania vo veci samej nariadené predbežné opatrenie, ktoré má povahu neodkladného opatrenia v zmysle Civilného sporového poriadku zanikne právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, a to ako neodkladné opatrenie nariadené na určitý čas, ktoré zaniká uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (§ 330 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).